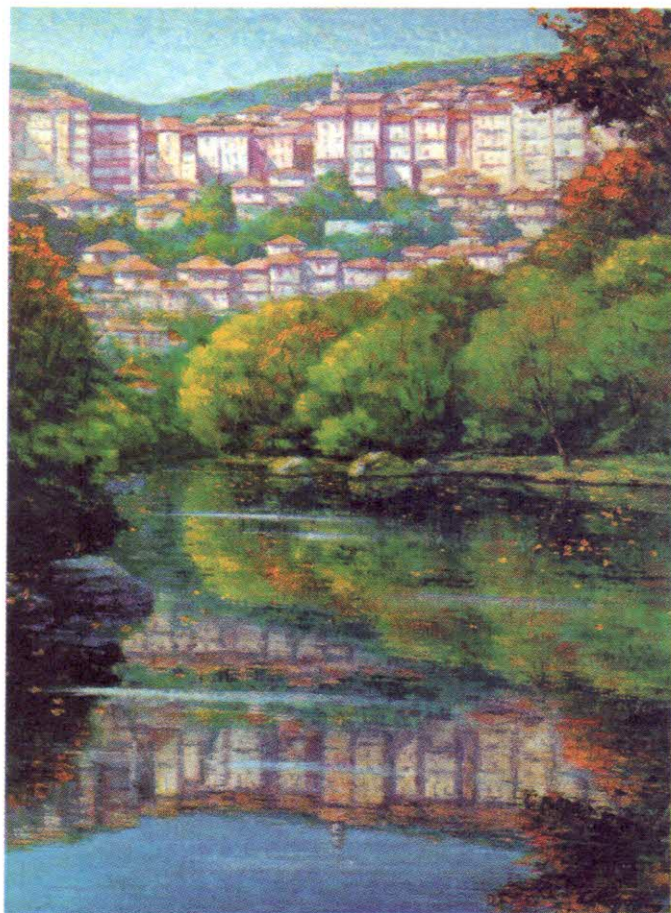

БОРБА®

Красива България
Старопрестолният град Търново
(картина Хр. Поповъ)

БОРБА®

PUBLISHED BY THE BULGARIAN NATIONAL FRONT, INC.
ОКТОМВРИ 1997

Жертви на комунистическия терор

Съдбата на една българска фамилия

Роден съм през 1940 г. в гр. Бургас. Майка ми, родена 1904 г., била една скромна и трудолюбива жена. Завършила средно образование започва работа като телефонистка, продължава като машинописка. Баща ми **Василь Георгиев Чаракчиев**, работи до 9.IX.1944 г. в различни служби за сигурност и защита на конституцията. През 1940-41 г. е командирован в Добруджа за административно устройване на новите

Август 1948, София. Василь Чаракчиев (цивилният) за погребението на Н.В. Царь Борис III

земи. През 1944 г. е назначен за комендант на Ямбол.

Както е известно, България имаше до 9.IX.1944 г. една наистина демократична конституция. На всички сж известни обаче, основните принципи на комунистическата идеология - свалянето на управляващата класа по насилствен, революционен път. **Такава била цялата дейност на комунистическата партия преди 9.IX. - белязана с кървавите следи на насилието и терора.** Като се започне с Септемврийското

възстание от 1923 г., с терористичните акции и атентати, като в „Св. Неделя“, убийства на български министри и пр. и пр. и се стигне до активна нелегална дейност и партизански акции през годините на войната.

Съответна била и реакцията на българската държава и властта. Затова категорично отричам и никога няма да призная квалификацията на баща ми и всички други подобни български служители, добросъвестни и ревностни защитници на законите и конституцията на България от преди 9.IX., като престъпници. Кои сж всъщност тук престъпниците? Тези, които сж защитавали българските закони или тези, които сж ги нарушавали?

На 9.IX.1944 г. баща ми с още 8 негови колеги от Бургас и Варна сж били срещнати в местността Бялата вода при с. Звездец, Малкотърновско, отряд на преминалата българо-румънска граница Червена армия, предвождан от български комунисти. Разпознати от последните и представени като „български фашисти“, след изземване на всичките им ценни вещи (часовници, брачни халки и пр.) биват разстреляни на място, без съд и присъда. След разстрела убийците продължават пътя си без да се интересуват за трупите. Погребани сж били

на мястото на разстрела от местни селяни (Тези подробности сж били разказани на майка ми от останения жив шофьор на една от двете службени коли, с които сж били на път баща ми и останалите 8 души).

Ако някой си е помислил, че сж убийството на баща ми е приключила трагедията за нашето семейство, много се лъже.

Тя едва била започнала.

Буквално няколко дни след убийството на баща ми, пред жилището ни в Бургас спрели два камиона, от които слезоха въоръжени с автомати цивилни лица. На въпроса на майка ми, какво желаят, отговарят грубо, че сж им необходими мебели за светските войски. За четиричленното ни семейство (майка ми, 2 деца на 4 и 10 години и баба ми), била оставена една кухненска маса с четири стола, едно легло и една кушетка. Останалата мебелировка била натоварена на камионите, отнесена и никога вече не я видяхме.

1945/46 г. **дойде първото ни интерниране** в Новопазарския край. След една година престой, ни била разрешено да се завърнем отново в Бургас.

През август 1948 г. започнаха масовите изселвания.

Един ден през Август майка ми получи по пощата съобщение от тогавашното МВР в Бургас, в срок от 3 дни цялото ни семейство, с багажа си, да се яви и регистрира пред местните власти в с. Тича ок. Котленска, в противен случай майка ми била запалена с подвеждане под съдебна отговорност. Във това съобщение обаче, не се споменаваше по какъв начин четиричленното ни семейство би могло да се придвижи до това село. Изпаднала в паника, майка ми се явява при началника си за подаване заявление за напускане. След като научава за случилото се, този човек, на когото, за съжаление, не помня вече името за да му изкажа моето най-дълбоко уважение, а майка ми не е вече между живите, проявява човечност и нарежда служебен камион да ни пренесе до въпросното село. След няколко години научихме, че за тази си постъпка той е бил снет от длъжност и изпаднал в немилост. **Колкото по-големи сж били терзанията за тези семейства, толкова по-големо е било удовлетворението за мъчителите. Какво морално падение!!**

Във това село престояхме 6 години. Била ни забранено да го напускаме без специално разрешение от милицията. За да може да ни храни майка ми работила каквото й попадне - садила тютюн, правила дребни шивашки услуги на съседите и пр. Във това село завърших основно училище и прогимназия, а сестра ми получила разрешение от милицията да посещава гимназията в съседния околийски град Котел. **Тук била наречен за първи път, на 8 год. възраст, от децата на комунистическите семейства, фашист.** Живяхме

Следва на последната страница

Никога не ще забравим!

Никога не ще простим!

ИЗДАНИЕ НА ЦЕНТРАЛНИЯ УПРАВИТЕЛЕНЪ СЪВЕТЪ НА БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ, ИНК.

Published by the Central Executive Board of the Bulgarian National Front, Inc.
P.O. Box 46250, Chicago, Ill. 60646

Д-ръ Иванъ Дочевъ — основателъ
+ Д-ръ Георги Папниковъ — редакторъ

Редактура Комитетъ

Година 46, брой 3

Книжка сто двадесетъ и шеста

Октомври 1997

Д-ръ Иванъ Дочевъ
Почетенъ председателъ на Б.Н.Ф.

Разбиране - търпение - Време!

Това сж тритѣ магически думи: разбиране-търпение-време, които съдържатъ оная сила, която е нужна въ този моментъ, за да може да се преодолеятъ труднитѣ по пѣтя на промѣната и подобриенето на катастрофалното икономическо положение, до което комунистѣ доведоха България през тѣхното половинъ вѣковно управление отъ следъ 9. 9. 1994 г. включително и дветѣ последни години 1995-1996.

Изчерпилъ до крайностъ силитѣ си да понася и търпи, народътъ посрещна служебното правителство на Стефанъ Софрянски, и следъ спечелването на изборитѣ презъ Априлъ 1997 г., правителството на Иванъ Костовъ съ надеждата и вѣрвата, че проблемитѣ за подобриенето, преодоляването на икономическата криза и **ликвидиране съ наследството оставено отъ престѣпния комунистически режимъ**, ще бждатъ незабавно разрешени, ценитѣ на съестнитѣ продукти ще спаднатъ веднага, стойността на тока, парното и общественя транспортъ ще станатъ поносими, нѣма да има повече лишения и както преди 9. 9. 1994 г. задоволяването на жизненитѣ нужди нѣма да бжде проблемъ. Но...

Презъ време на комунистическия режимъ отъ следъ 9. 9. 1994 г. включително и последнитѣ две години (1995-1996) комунистѣ, освенъ избиванията, терора, конц-лагеритѣ и всички други престѣпления

които извършиха, разрушиха и опустошиха цѣлата страна, всичко: природнитѣ ресурси; заграбиха земята, имотитѣ, предприятията и всичко което бѣ изградено въ миналото; **обраха гражданитѣ**, спестяванията имъ, ценноститѣ, които имаха; **обраха църкви и манастири** и продадоха икони и златни прибори въ чужбина за пари; за да се отплатятъ на господаритѣ си продаваха на безценица земеделскитѣ ни произведения на Съветска Русия и достигнахме до положението да нѣмаме срѣдства да произведемъ за самоизхранване; **проиграха името и кредита**, който България имаше въ международното общество; обезцениха нашия левъ до положението да не струва дори колкото струва хартията на която е отпечатанъ; оставиха свободно да се ширятъ мафититѣ, пирамиднитѣ фараони, кредитнитѣ милионери, банкеритѣ мошеници, тъй като „подъ масата“ дѣлѣха съ тѣхъ плячката, и така нататък и така нататък, докато **докараха страната до пъленъ банкрутъ** чакъ до тамъ, че въ ръководнитѣ международни срѣди се смѣташе, че България само формално съществува на картата, но е страна безъ никакво значение или стойностъ.

Фигуративно казано, **комунистѣ докараха България до положението на единъ болникъ на когото кръвта е изсмукана**, разрушенитѣ му органи не работятъ, пулса на сърдцето се поддържа

изкуствено - и въ предсмъртна агония той чака нѣкой да го спаси. Ако бжде направена сполучлива операция на единъ такъв болникъ, да му се прилѣе кръвь, да му се замѣнятъ нефункциониращитѣ органи съ нови, да се възстанови пулса на сърдцето му, въпрѣки това, все пакъ, той не може да се изправи на „краката“ си въ день или два - нуждни сж дълготрайни медицински грижи, нужно е време за възстановяване. Всѣки разбира и знае това. Сжщото е и съ държавата!

До това положение комуниститѣ докараха България!

Въ това положение новото правителство пое управлението на страната!

Днесъ България и българскиятъ народъ сж изправени предъ въпроса: ще уползотворимъ ли извоюваната победа на 19, IV, 1997 или ще я провалимъ?

Въпрѣки че служебното правителство на Стефанъ Софийски отлично извърши задачата си,

Въпрѣки че правителството на Иванъ Костовъ следва пѣтя на служебното правителство,

Въпрѣки че новото правителство се състои отъ хора годни, подготвени, обрекли се честно и почтено да служатъ на народа и държавата,

Въпрѣки че всички мѣрки за преодоляване на икономическата криза сж взети и сж въ пъленъ ходъ,

Въпрѣки решителнитѣ мѣрки които се взематъ срещу престѣпността,

Въпрѣки постигнатитѣ резултати на международното поле, възстановяване на нашето име и кредитъ и получаване първитѣ помощи,

Въпрѣки всичко направено до сега, все още не можемъ да се измъкнемъ отъ „тинята“ въ която ни натика комунистическото управление. Все още не може да се преодолѣе катастрофалната икономическа криза въ която комуниститѣ хвърлиха страната.

На „Борба“

Авторъ: Кирилъ Крумовъ - Враца

*Разливай бѣла свѣтлина
сега надъ родната страна,
и пращай слънчеви лъчи
въ измжченитѣ ни души.*

*Ти давашъ жарка топлина
и огънь въ нашитѣ сърца,
опора въ тежкитѣ борби
на днешнитѣ житейски дни.*

*Въ тебе правдата гори
и зовъ за свѣтли бждини,
звездица въ нощната тъма
огрѣла бащина земя.*

*Маякъ въ бурното море
комета въ родното небе,
запаленъ факелъ презъ нощта
компасъ къмъ свѣтла свобода.*

*Чрезъ тебе азъ свѣта видѣхъ
и презъ годинитѣ живѣхъ
съ твойтѣ огнени слова
и порива на младостта.*

*Здравей списание „Борба“
и нека твойта свѣтлина,
огрѣва нашата страна
отъ днесъ до вѣчни времена.*

Разговоръ на г-ръ Ив. Дочевъ съ представителя на БНФ въ България г-нъ Г. Спасовъ, проведенъ въ Казанлъкъ на 23.08.97 г.

Престъпления безъ наказание

За много български емигранти, особено мъзи, които преживѣха ужаситѣ следъ 9-ти септ. 1944, е непонятно и неразбираемо това, което става въ България.

Следъ 9-ти септ. въ кжсо време комуниститѣ наложиха своето беззаконно право - правото на силата, като избиха противницитѣ си, смѣниха гербъ, азбука, история, ограбиха всичко годно за грабене и управляваха 45 години съ убийства, тероръ и насилие.

Дойде ноември 1989. Всички знаятъ уплахата на комуниститѣ - тѣ треперѣха и чакаха своето заслужено наказание. Демократичниятъ български народъ не прибѣгна къмъ лични отмъщения и тероръ надъ комуниститѣ, а очакваше законната държавна властъ и правосъдие да си кажатъ думата.

Но какво стана? Много пжти е казвано - ще повторимъ пакъ. Нито единъ партиецъ не бѣ подведенъ подъ отговорностъ за неговитѣ изстѣпления. Мжчителитѣ и до днесъ се разхождатъ свободно всрѣдъ измжчванитѣ отъ тѣхъ.

Бѣ прокарана една конституция, достойна за незаконната Димитровска, а Търновската конституция бѣ сложена въ музейтѣ, защото „не било време“ да се възстановява.

Законниятъ Български Царъ, прогоненъ отъ единъ терористиченъ режимъ, подкрепянъ отъ чужда вражеска сила, е все още въ изгнание.

Отнеститѣ отъ българския народъ имущества - ниви, имоти, жилища въ голѣмата си частъ и до днесъ, 8 години следъ пагането на Живковъ, все още **не сж върнати**.

Виновницитѣ за най-страшната Национална катастрофа - БКП и ржководителитѣ отъ ЦК и партийнитѣ секретари все още се смѣтатъ за феодални господари и съ ограбени отъ народа пари правятъ фирми, купуватъ кжщи и скжпи коли въ страната и въ чужбина.

Дори **Лукановъ**, висшъ ржководителъ на икономическия погромъ на страната ни, **бѣ ликвидиранъ** като милионеръ, но не отъ държавното правосъдие, а отъ собствената си партия.

Въ сжщото време бившиятъ „държавенъ глава“ **Тодоръ Живковъ**, който искаше да прогаде България на Съветския съюзъ и по собствената си комунистическа конституция трѣбва да отговаря предъ сжда за **върховно национално предателство**, днесъ свободно може да прави изявления какъ щѣлъ да спаси България, ако имаше властъ. Какво падение - убиецътъ да плаче на гроба на убития!

А Виденовъ, на чиято съвестъ тежи смъртъта на стотици пенсионери, умрѣли отъ гладъ и мизерия презъ зимата на 1996-97, докаралъ хиляди до просешка тояга - да чакатъ погояние отъ канче супа, за да не умратъ отъ гладъ - той вѣроятно ще пише мемоари какъ щѣлъ и той да спаси България, ако не бѣха „мръснитѣ западни капиталисти“.

Въ една държава, въ която властѣта не може да наложи правосъдие, резултатътъ е морално падение. Престъпнитѣ елементи добиватъ надмощие въ всички сфери на обществото. Това стана въ България, действителността го потвърждава - отъ банковото ограбване на народа до корупцията въ всички сфери на властѣта - правосъдие, полиция, митници - до монополизираната отъ престъпни сдружения икономика.

Народътъ страда и чака - чака да види силната държавна ржка, която да наложи изпълнението на закона и накаже престъпницитѣ.

Но докога?

„БОРБА“

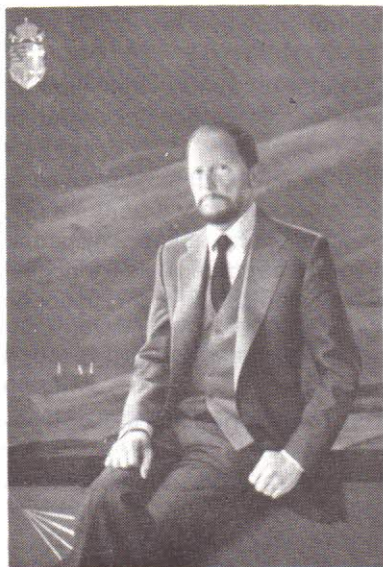
Чл. 107 от НК гласи:

„Който с цел да отслаби властта или да създаде затруднения, разстройства или подравя промишлеността, транспорта, селското стопанство, паричната и кредитна система, други стопански отрасли или отделни стопански предприятия, като използва държавни учреждения, стопански предприятия или обществени организации, като възпрепятствува тяхната дейност, или като не изпълнява възложените му важни стопански задачи, се наказва за вредителство с лишаване от свобода от три до десет години, а въ особено тежки случаи с лишаване от свобода от пет до петнадесет години.“

По този членъ могатъ да бждатъ подведени подъ отговорностъ всички виновни за разрушаване на Отечеството.

Ивелинъ Илиевъ - инициативенъ комитетъ
на българскитѣ емигранти
въ гр. Аахенъ - Германия

Българската Национална емиграция поздравява Царя

Клонът на БНФ - Чикаго изпрати следната телеграма до НВ Царь Симеонъ II, подписана отъ повече отъ седемдесетъ наши сънародници:

Негово величество Симеонъ II, Царь на българитѣ
Двореца Магригъ - Испания

16 юний 1997 год.
Чикаго - САЩ

**Ваше Величество,
Честитъ Рождень День!
Въ този тѣй свѣтълъ и щастливъ за Васъ и България
празникъ,**

**Ви казваме - „За много години!“
- „Бждете ни живъ и здравъ!“**

**На този день въ една красива юнска утринъ преди 60
години, тържественя звѣнъ на камбанитѣ и топовнитѣ
гърмежи, възвестиха Вашето Рождение!**

**България ликуваше! На този день българскиятъ народъ
Ви изпрати своята голѣма любовъ и възторгъ, нарече Ви нежно - Симеончо. Отъ този
день ние грижливо пазимъ тази любовъ. Съхранихме я, пренесохме я презъ тежкитѣ
години на изгнаничество и робство, за да стигнемъ до Великия день на Вашето завръ-
щане въ Отечеството. Следъ изстраданитѣ петдесетъ години Царь и Народъ ликуваха!**

**Толкова много обичъ, толкова много надежда въ грейналитѣ очи на милионитѣ! И
най-българското посрещане!**

„Ела си Царю, ела си синко български!“

„Потрѣбенъ си ни Царю, за да ни има, за да има България!“

**Ваше Величество, съ обичъ Ви очакваме въ Родината, за да влеземъ съ Васъ въ идва-
щата Нова Епоха на Любовта и Доброто!**

Богъ да Ви закриля!

Мелбърнъ, Австралия

Въ Мелбърнъ, щата Виктория-Австралия, българитѣ наново отпразнуваха Рождения день на Н.В.Царь Симеонъ II. По тоя случай Свободната църковна община „Св. Иванъ Рилски“ отслужи църковенъ молебень за здраве и дълголѣтие на Н.В.Царя. Следъ църковния молебень всички присѣстващи минаха въ църковния хоръ, кждето бѣ поставена братска трапеза, на която съ вдигнати чаши пиха наздравница по случай 60-годишнината на Н.В.Царь Симеонъ II, пожелавайки му здраве, дълголѣтие и скорошното му завръщане на Българския престолъ, като единствена демократична форма на управление.

По тоя случай членоветѣ на Б.Н.Ф., последователи на Търновската конституция и монархията пратиха своитѣ пожелания до Н.В.Царя.

Представител на Б.Н.Ф.
П. Сарайдаровъ

До Н.В.Царь Симеон II, Двореца - Магригъ

Ваше Величество,

Отъ името на всички Ваши последователи отъ клона на Българския Националенъ Фронтъ въ Мелбърнъ - Австралия, Ви поздравяваме съ

Честитъ да е Вашия 60-ти Рождень День!“

и

**Пожелаваме Здраве и Дълголѣтие
Съ провала на комунизма новитѣ национални хоризонти, които се откриватъ за разрешение, сж и възстановяването на Търновската Конституция, а и съ това и Монархията. Тоя тържественъ день за всички ни, за който надъ полувѣковие се борѣхме, наблюдава да се реализира.**

Нека Богъ е съ Васъ!

Да пребжде Царство България!

За клона на Българския Националенъ Фронтъ
Представител: /П. Сарайдаровъ/
15, Юний 1997 год., Мелбърнъ - Австралия.

Агелауда, Австралия

По случай Рождения ден на Н. В. Царя, българитѣ въ Агелауда по покана на Б. Н. Ф., се събраха на обща братска трапеза въ Флиндеръ Лоджъ Хотелъ (собственикъ А. Атанасовъ). Братската трапеза бѣ благословена отъ българския свещеникъ отецъ Тодоръ Христовъ, следъ което всички присъстващи членове и последователи на Б. Н. Ф. въ Агелауда съ вдигнати чаши поздравиха Н. В. Царь Симеонъ II по случай Неговия 60-годишенъ Рождень денъ съ пожелания за здраве и дълголѣтие.

Следъ завършване на тържествената братска трапеза, бѣха прожектирани Видео-филми по време на посещението на Н. В. Царь Симеонъ II и Н. В. Царицата въ България.

Вечерята мина въ отлична приятелска и традиционна българска атмосфера, въ разговори и спомени за отечеството.

На следващия денъ, Недѣля 15-ти Юний, въ Православната българска църква „Св. Петка“, въ Агелауда, бѣ отслуженъ църковенъ молебенъ за здраве на Н. В. Царь Симеонъ II, отъ отецъ Тодоръ Христовъ, завършвайки молебена съ църковната пѣсенъ „Многая лѣта“.

*Отъ Представителя на Б. Н. Ф. за Агелауда
Тодоръ Хаджи-Ивановъ*

На 16-ти юни инициативния комитетъ събра въ гр. Аанхенъ Германия повече отъ 40 души за отпразднуване на Рождения Денъ на Н.В. Симеонъ II - Царь на българитѣ. Съ интересъ присъстваващитѣ изслушаха доклада за всеотдайността и саможертвата, съ която Н.В. работи за Отечеството. Изнесе се информация за катастрофалното положение въ България. Тържеството завърши съ вдигането на тостъ за Н.В. и Отечеството и стихотворението на студента по информатика Антонъ Байкушевъ, което свършва съ стихъ: „И во вѣки вѣковъ; бждете ни Царю блаженъ, здравъ, справедливъ и суровъ!“

Желая Ви здраве и всичко добро!
За Бога, Царя и Отечеството!

*Ивалинъ Илиевъ - иниц. к-тъ
въ гр. Аанхенъ Германия*

Публиченъ протестъ предъ Министѣра на отбраната на Република България

Поводъ за настоящия протестъ е поредното отлагане разглеждането на дѣлото за убийствата въ лагеритѣ срещу останалитѣ живи подсудими.

Господинъ министре,

Отношението на министерството, което оглавявате по изложения въпросъ и произтичащото отъ това негово поведение, буди не само недоумение, но и сериозна тревога отъ неизпълнение на служебнитѣ Ви задължения за осигуряване на нормалната сѣдебна процедура въ страната.

Повѣреното Ви министерство не е изпълнило задължението си да осигури необходимия брой сѣдебни заседатели за Върховния касационенъ сѣдъ, което води до нѣколкократно отлагане на въпросното дѣло.

Повѣреното Ви министерство не е взело подъ внимание направенитѣ нѣколко писмени искания отъ ръководителя на военнитѣ върховни сѣди ген. Николай Чирповъ и главния прокуроръ Иванъ Татарчевъ за спешно задействуване процедурата по избиране на нови сѣдебни заседатели (съгласно публикации въ печата).

Господинъ министре,

Вие сте конституционно и морално задължени да гарантирате запазването на националитѣ интереси и сигурността на наорда ни. Съ бездействието на повѣреното Ви министерство, Вие нарушавате това Ваше задължение и поставяте обществото ни въ невъзможность да бждатъ сѣдени извършителитѣ на вулгарни убийства.

Години наредъ Вашето министерство не може да осигури двама сѣдебни заседатели, защото трѣбвало да иматъ звание, не по-ниско отъ полковникъ. Трѣбва ли да приемемъ, че въ българската армия има недостигъ на полковници или има други съображения за бездействието Ви.

Дълга да Ви припомня, че като министъръ въ едно демократично правителство, Вие сте задълженъ да ни представлявате и защитавате нашитѣ интереси, поне въ рамкитѣ на предписаното въ закона.

Вашето министерство съ своето бездействие поставя обществото ни въ абсурдно и унижително положение да обявимъ, че въ нашата страна сж ненаказуеми убийствата и други вулгарни престѣпления, за неопредѣлено бждеще време, тъй като не можемъ да си изберемъ сѣдебни заседатели.

Моля Ви, господинъ министре, да приемете сериозно моя енергиченъ протестъ и решите въпроса въ близкитѣ следващи часове.

Обществото очаква отъ Васъ публично обяснение за допуснатото недобросъвестно отношение по въпроса, поставенъ по-горе.

София, 18 май 1997 г.

Гражданинъ на България Стефанъ Чаневъ

Петър Захаровъ
БНФ, Кралство Швеция

Залъзътъ преди изгрѣва

Измислената и научена следъ туй наизустъ приказка, въ което съдържание нѣкои наивни започвали да вѣрватъ, старитѣ римляни опредѣляли като конфабулация. Такава конфабулация, въ наше време, е македонизмътъ. Когато пѣкъ тази система отъ измислици започне да придобива широки размѣри, тя прераства въ страшилище за околния свѣтъ и особено за онази негова частъ, която не възприема парадокситѣ и се отнася къмъ тѣхъ съ недовѣрие. Впрочемъ, **въ македонизма не вѣрва никой разуменъ човѣкъ, дори и неговитѣ творци, и той си остава чистопробна химера, предназначена за политически цели.**

Голѣмъ брой авторитетни учени въ самата Сърбия, мѣсторождението на македонизма, напоследѣкъ изразиха становища, че населението въ Македония било или българско, или сръбско и съ това отрекоха установенитѣ догми на сръбокомунизма по този въпросъ. Че македонизмътъ запада въ криза, въ това вече нѣма съмнение. Нѣкои футуролози вече прогнозираатъ залъзване на звездата му, преди тя да е изгрѣла напълно. Нищо чудно въ предсказанието... Настъпиха други времена. Потехоха автентични сведения по забраненитѣ госкоро теми. Хората свободно започнаха да прелистватъ пожълтѣлитѣ старовремски книги считани презъ периода на проскрипцията, за апокрифна книжнина и разбраха, че нѣщата съ македонизма никакъ не сж въ редъ. Това, което се сервираше години наредъ, се оказа необосновано. И най-заблуденитѣ можаха да разбератъ скриваната истина, че тѣ не сж македонци, както ги подучваха сръбоманитѣ, а потомци на героични българи, а нѣкои учени въ Вардарската република отправиха грѣмогласни призови къмъ обществеността, да се даде зелена свѣтлина на историческата истина и да се сваля завесата на заблудитѣ.

Заговори се и за ново Възраждане въ Българска Македония, и това накара скопския режимъ да засили репресивитѣ срещу запазили си българското съзнание хора и поощри граничния контролъ за внасяне български книги и вестници въ страната.

Същевременно, на външнополитическия планъ се активизира пропагандата за доказване на съннителния си държавенъ и етнически идентитетъ като актуализира желанието си, правителството на днешна, остатъчна България да признае официално „сществуващи реалности“ въ Македония, т.е. да се откаже отъ българския характеръ на тази, открай време, българска земя. **И така, съвременната политическа фразеология се обогати съ една нова абстракция, изразена въ израза „сществуващи реалности“.**

Всѣщностъ, това е подло замисленъ политически трикъ, една прикрита стрела, насочена срещу българското езиково и национално единство. Ето това е частъ отъ всеизвестната концепция на българофобията, системно провеждана отъ наши архиврагове и безродници-сръбомани, прѣкнанали погрѣшно въ крепостта на българщината, Македония.

Най-позорното и най-обидното въ случая е това, че наши политиканти, нѣкои на рѣжковогни постове, възприематъ провокацията на Скопие и се опитватъ да създаватъ отрицателно обществено мнение по изключително важенъ за нацията и държавата въпросъ - признаване на нова нация и езикъ, различенъ отъ българския, въ новопрогласената Вардарска република, създавани съ кървавъ тероръ въ условията на дълготрайна, чужда окупация. Излишно е да споменавамъ, че тѣзи чуждоугоднически ходове идватъ отъ пораженскитѣ срѣди на соцкомунизма, чийто интереси за родъ и Родина сж, открай време, последна грижа.

Между тѣхъ, съ препорѣжитѣ си за обезличаване на нашата младежъ, за голѣмо съжаление, изпѣкна професорката по национална история и деятелка въ Агенцията за българитѣ въ чужбина, Вѣра Мутафчиева. Въ моментъ на престѣпно лекомислие, госпожата опетни патриотизма на своето родословие и името на баща си, голѣмия българинъ и цененъ историкъ Петъръ Мутафчиевъ.

Въ този редъ на тревожни мисли, нѣкои отъ тѣхъ особено изпѣкватъ: Каква защита, отъ такива чуждопоклонници, може да очакваме ние, българитѣ, останали не по наша вина, извънъ държавнитѣ граници на Родината? **И не е ли това нѣкакъвъ видъ продължение на политиката на БКП,** която десетки години наредъ послушно изпѣлняваше запобедитѣ на Москва да се изтрпе всѣка следа на Българщината въ Тракия, Македония и Моравия, което рационално ползуваха съседитѣ-завоеватели?

И накрая, защо другаритѣ отъ Агенцията не се огледатъ отъ дейността на Матица сръбска, която още отъ създаването си преди 170 години до днешно време, държи неизмѣнно националистическо поведение и отъ нея да се учатъ какъ се отбраняватъ **национални** интереси?

Утешителното е въ **това, че народътъ** ни е привикналъ на безродници и предатели отъ всѣкакъвъ родъ и винаги, когато е бивалъ застрашаванъ отъ вътре и отъ вънъ, единно е застава въ срещу врага. Така се случи и сега. Януарскитѣ събития, свалянето на комунистическата властъ на 19 априлъ т.г. и твърдото становище на родолюбивата диаспора да не се признаватъ нови, изкуствено създавани по политически при-

чини нации и езици по българските земи, доказана, че е живъ българският Богъ и че нѣкой, все още, мисли за сѣдбата на България.

Въ отворено писмо до м-ра на външните работи Надежда Михайлова на Македонската патриотична организация (МПО) отъ Торонто се казва: „**Ние, македонските българи, по свѣта проповѣдваме, че никои нѣма право да продава нашето минало, настояще и бъдеще.**“ Въ сѣция смисъл е изявата на дружество „Тодоръ Александровъ“ отъ Брюкселъ на българи, живѣещи въ Австрия, Швеция, Германия, Унгария, Хърватия, Австралия и др.

Този вдъхновяващ единенъ зовъ получи морална подкрепа и отъ водача на Българските национални легиони и Поч. Председателъ на **Българския националенъ фронтъ, Д-ръ Иванъ Дочевъ**. Запитанъ отъ журналистъ на в. „Македония“ относно върлуващата антибългарска кампания за признаване на успоредна нация и езикъ, лидерътъ на политическата ни емиграция, заяви: „**Въпросътъ, който повдигатъ нѣкои, че България има македонско малцинство и че има македонска нация и езикъ, или не сж българи, или сж ренегати.**“ И членътъ на Президиума на Българския националенъ фронтъ въ Чикаго, инж. Александъръ Дърводѣлски, чийто родствени корени сж отъ Македония, предъ сѣция вестникъ присѣдини мнението си къмъ общата ни кауза, че „**народътъ отъ двѣ страни на границата е единъ, съ общо минало, култура и езикъ**“, а сънародникътъ Александъръ Бончевъ отъ Горна Орѣховица, въ местното си писмо, съ болезнена тѣга възкликва: „Не мога да мълча, когато управници титовисти, отъ откъснатата отъ сърдцата ни и отъ

живата плътъ на майка България, трета сестра на Мизия и Тракия - Македония, бързатъ и искатъ, усецайки, че скоро ще изгубятъ властта, на всѣка цена да се откажемъ отъ братята си, отъ езика и кръвта си.“

Вълнуващитѣ протести на нашитѣ роголюбци сж насочени срещу малцинство невежи „политици“, но тѣ сж и предупреждение къмъ онѣзи, мислещи доброту на Родината.

Решаването на наследенитѣ и създаденитѣ презъ наше време държавни проблеми е приоритетна задача на всички насъ и тѣ трѣбва да се решаватъ въ пълно национално съгласие, безъ тѣснопартийни и идеологически влечения.

Правителството на Иванъ Костовъ пое кормилото на държавното управление, когато страната се нуждае отъ дълбоки преобразования на цѣлата обществено-политическа и социално-икономическа структура и се надяваме, че промѣнитѣ въ близкото бъдеще ще бждатъ конструктивни и народополезни. Националнитѣ въпроси се решаватъ успѣшно само чрезъ сплотеностъ и единомислие, а не чрезъ вражди и противоборства. За това ни учатъ грѣшкитѣ отъ миналото.

Стремежътъ на България да бжде приобщена къмъ НАТО и ЕС не трѣбва да бжде за смѣтка на собственитѣ интереси, та гори да има натискъ отъ една или друга страна.

И НАТО, и ЕС сж конюнктурни и преходни явления, за разлика отъ националнитѣ интереси, които сж вѣчни, както е вѣчна България.

Тази позиция трѣбва да бжде алфа и омега за днешнитѣ и утрешнитѣ ни политици.

Важно съобщение

За българи, жертви на комунистическия тероръ

Въ редакцията ни се получи съобщение, че споредъ **Кодексъ 28:1350 на САЩ конгресъ**, жертвитѣ на комунизма въ всички страни подъ комунистическа властъ, включително България, иматъ значителни права да изискватъ парична компенсация въ сѣдилищата на САЩ за щети, нанесени имъ отъ бившитѣ поробители.

Законътъ дава право на всѣки пострадалъ да регистрира гражданско дѣло въ американскитѣ федерални сѣдилища противъ лицата, които сж били отговорни или виновни за всѣкакви нарушения на тѣхнитѣ права въ тѣзи страни, като напр. изтезания, затворъ по политически или религиозни причини, и други подобни.

Важно условие е виновнитѣ лица да бждатъ на територията на САЩ или островитѣ, принадлежащи къмъ Щатитѣ, т.е. подъ американска юрисдикция, когато сѣдебното дѣло е регистрирано въ американския сѣдъ. Споредъ закона, нѣма парични ограничения на сумитѣ за обезщетение на жертвитѣ.

Пострадалитѣ, споредъ закона, могатъ да регистриратъ такива дѣла не само противъ лицата, които лично сж ги тормозили, но и противъ лицата, които сж издавали нареджания или ръководили тѣзи престѣпни деяния, като напр. членове на ЦК на БКП.

Въ последнитѣ години въ САЩ пристигатъ много лица отъ България, взимали ръководна роля при провеждане на терора надъ българския народъ. Тѣ идватъ съ огромни суми, заграбени отъ държавата, купуватъ скѣпи имоти и коли и живѣятъ въ свръхъ благоденствие, за смѣтка на българския народъ.

Ако между тѣзи хора могатъ да бждатъ идентифицирани лицата, виновни за нарушения на основнитѣ човѣшки права въ България, значителна компенсация може да бжде получена за жертвитѣ имъ, включително конфискация на имоти.

Законътъ дава право сѣщо на чужденци, жертви на комунистическия тероръ, които не сж американски граждани или не живѣятъ на територията на САЩ сѣщо правото да заведатъ дѣла въ американскитѣ сѣдилища, стига извършилиятъ престѣпление да е на американска земя.

P.S. Обръщаме се къмъ всички наши читатели, които иматъ информация за пристигнали комунистически богаташи и бивши величия въ САЩ следъ 1989 г. да изпратятъ адреситѣ имъ до редакцията на сп. „Борба“.

Любомир Банковски

Председател на Съюза на възпитаниците на Н.В. училища

Основните съпълнове, които крепят държавата ни и от които зависи не само нейната стабилност, но и нейния авторитет, с президентската институция, която въпреки моменталния конституционния държавен глава по Търновската конституция - Царя, народното събрание, правителството, съдебната власт и войската. Разбира се от големо значение е не само качествената им стойност по от-

гледно, но и хармоничното и резултатно взаимодействие между тях.

Много често тези институции са обект на изследване отношението на обществото, т.е. на преценката му за тях, чрез социологически проучвания, които провеждат специализирани въ това отношение институти.

Почти винаги напоследък резултатите от такива проучвания са поставяли президентството и войската ни на първите места въ класацията по доверие на гражданите въ тях. А като вземем под внимание факта, че президентът е и главнокомандващ на въоръжените сили, позициите на войската ни въ това отношение още повече се засилват.

Това доверие е една добра оценка за войската ни въ най-едър план, като цяло, като национална сила. Но ние искаме тази оценка да бъде заслужена и от отгледни показатели, които имат изключително важно значение за облика на войската ни. А това са **дисциплината, моралът, взаимоотношенията, роголюбивата атмосфера**, които трябва да царят въ нея.

Ние искаме сегашната добра обща оценка да се разпростре върху всеки офицер, дори върху всеки войник на родната ни войска.

Много различни са изискванията към гражданите съ цивилни професии и към офицерите. Докато при първите тежестта пада върху техните професионализъм, то **при офицерите на първо място се поставят моралните им качества - достойнство, чест, доблест, жертвостопност**. Професионализмът трябва да бъде изграден задължително и единствено върху тяхната основа. Ако все пак има офицери, които не притежават тези качества, те трябва да свалят униформата - доброволно или принудително.

През 1937 г. един от нашата юнкерска рота

Размисли за войската ни

са били позволили да открадне ботушите на свой другар. Разбира се, веднага били изключени от Военното училище.

Когато човек види на улицата някой пиян гражданин, той сънизхождение и насмешка наблюдава проявите и слуша бъртвежите му, но гледката на пиян офицер е просто немислима, непростима.

От вестниците съзагриженост научаваме за все още много случаи на извършени престъпления. Но човек посреща съособено големо негоумение, болка и възмущение съобщенията, че

- офицери и то майори, подполковници са крали войнишки гажби или войсково оръжие, че

- войници от стария набор тероризират младите войници и то до такава степен, та ги докарват до самоубийство.

Преди тези престъпления, „дребните“ прояви на недисциплинираност и невъзпитание остават изглежда извън ползрението на началниците, защото такива „дреболи“ не само не намаляват, но започват да стават всефкидневие. Така напр. **войници, курсанти от военните училища и даже офицери ходят съ ржце въ джобове; не отдават и не приемат чест; пушат по улиците; ходят без шапки или съ шапка, под козирката на която се подава значителен перчем коса; седят по седалките на превозните средства, вместо да остъпят местото си на възрастни хора; говорят и се смъят съ гръмки гласове.**

„Дребна работа“ - ще каже някой. Така е, но тези дребни работи разказват за големи неща, които съ несъвместими съ представите за офицер, воин и войска.

Какво може да се направи?

На първо време да се създаде непримиримост към всички тези явления и да се засили контролът въ войсковите подделения.

2. Да се увеличат пълномощията и да се направи по-ефикасна дейността на военните комендантски органи.

3. Да се обърне особено внимание на подбора на кандидатите за военните училища, включително и на естеството на конкурсните изпити.

4. Самата програма на обучение, взаимоотношенията, прегледите, контролът, условията на живот и цялата обстановка въ военните училища трябва да бъдат такива, че да създават атмосфера, която и неусетно да въздейства и възпитава въ дух на роголюбие, единоначалие и на всефкните войнски добродетели.

Войската ни тогава не само ще обучава технически добре подготвени защитници на Родина, но ще бъде и училище за роголюбие, достойнство и чест.

А въ такава войска майките ще изпращат своите синове не съ плач и свито сърце, а съ китки цветя, радост и гордост.

Живко Минковъ Михалевъ
БДФ - Шуменъ

Презъ последнитѣ години сме свидетели на бързи и динамични промѣни, както и на активно размѣстване на политическиятѣ пластове и прегрупиране на силитѣ въ свѣтвоното политическо пространство. Очевидно е, че е на лице определено развитие на геополитическиятѣ реалности. Ако се опитаме да характеризираме съвременния геополитически пейзажъ

бихме се спрели на следнитѣ по-значими явления: все по-осезаемо пробуждане на народитѣ, търсещи своята идентичностъ и алтернативи за своето развитие, раждане на нови структури, създаване на нови регионални общности и борба за хегемония и овладяване на пазари.

Динамиката на събитията очертава все по-ясно контуритѣ на **четири основни силови полета или центрове на свѣтвоната политика: САЩ, Европейски Съюз, Русия и Китай.**

Като разглеждаме конфигурациитѣ на четиритѣ силови полета или глобални центрове на силата, нашитѣ основни преценки ще се базиратъ на следнитѣ фундаментални фактори съ определяща значимостъ: исторически и географски дадености, природни ресурси и суровини, финансова мощъ, висока производителностъ и организация на труда, човѣшки потенциалъ и професионално равнище на кадритѣ, съвременна авангардна технология.

Въ битката за Европа, **САЩ ще усилватъ на приливи и отливи европейската идея** като мощенъ интеграторъ, давайки временно предимство на германската икономическа мощъ - този своеобразенъ локомотивъ на Европа. **САЩ** чрезъ използване на механизмитѣ на МВФ и Свѣтвоната банка ще се стремятъ чрезъ доларови инжекции и инвестиции да утвърждаватъ своето присъствие въ бившитѣ сателити на Съветския съюзъ, както и въ самата Русия, Китай и други.

Геополитически пространства, интереси и действия на основнитѣ политически сили въ свѣта

Трезвия анализъ на реалноститѣ показва че Китай постигна забележими успѣхи въ своето икономическо развитие както и въ военната областъ. Съ своето прословуто азиатско непроницаемо и непрегсказуемо победение Китай ще подлага на изпитание и безспокойство политическиятѣ ходове както на САЩ, така и на Русия. Все повече ще се очертава дилемата: кой и какъ ще съумѣе да спечели китайската карта и арабския свѣтъ, който макаръ и разединенъ съ своитѣ запаси отъ енергийни източници е отъ значение за свѣтвоната икономика.

Русия, подхранвана отъ своето имперско себелюбие върпѣки неумолимия ходъ на политическиятѣ процеси въ самата нея, лесно не ще се помири отъ ударитѣ които понесе отъ доларизацията на нейната икономика и съ своитѣ стари панславянски рефлексии **ще продължава двойственото си поведение по отношение на Запада, като ще се стреми да използва всички предимства отъ евентуални търкания между САЩ и НАТО** и да се изолира САЩ отъ Европа.

Същевременно наивно би било да не оценимъ ролята и политиката на Русия спрямо своитѣ бивши сателити и главно тѣзи на Балканитѣ.

При едно благоприятно развитие на демократичнитѣ промѣни въ Русия следъ Елцинъ и едно ползотворно сътрудничество между бждещитѣ управници на Кремълъ и Германия, България имайки предвидъ ролята на Германия въ Югоизточна Европа би „изтъргувала“ своето изключително стратегическо разположение по най-добрия начинъ.

Германия и Русия, които иматъ традиционни исторически интереси на Балканитѣ, не биха се отказали да играятъ полагащата имъ се роля, но вече съобразена съ интереситѣ на САЩ. Отъ друга страна разширяването на триъгълника Бонъ-Парижъ-Варшава и постепенното привличане на Украйна ще открие нови възможности въ развитието на европейскитѣ отношения.

Ориентацията на България къмъ странитѣ отъ ислямския свѣтъ е наложителна и при евентуаленъ успѣхъ съ инвестициитѣ, които ще направятъ арабскитѣ икономически фондове ще се избѣгне опасността при употреба на рискови капитални.

Въ България не може да има демокрация и благоденствие, докато убийци се разхождатъ свободно по улицитѣ, бившитѣ величия отъ тайнитѣ служби живѣятъ въ охолство съ крадени пари, а народътъ изнемогва.

За всѣко престѣпление трѣбва да има наказание!

Любомир Козаровъ (БДФ)

Заветътъ

Преди повече отъ 120 години единъ великъ българинъ предначерта пѣтя на България.

Този великъ българинъ бѣ **Любенъ Каравеловъ**.

Той посвети цѣлия свой съзнателенъ животъ на освобождението на България и превръщането ѝ въ напълно независима демократична държава отъ европейски типъ.

Държава, въ която „личната и народната слобода“ ще бждатъ „най-светото, най-великото и драгоценно нѣщо за човѣка“.

Държава, наредена „споредъ най-добритѣ наредби у просвещенитѣ народи, т.е. у американцитѣ, белгийцитѣ, швейцарцитѣ“.

Държава, чието „избираемо правителство“ ще изпълнява волята не на нѣкаква чужда сила, а на своя собственъ народъ.

Деветъ години по-късно мечтата на Каравеловъ започна да се сбждва.

На 16 априлъ 1879 г. Учредителното събрание прие въ Търново конституцията на новата, свободната и демократична българска държава.

Конституция, въ основата на която лежеше именно така високо ценената отъ Каравеловъ конституция на Кралство Белгия.

Конституция, която справедливо се смѣташе за една отъ най-демократичнитѣ и напредничави по това време.

Скоро обаче стана ясно, че опасенията на единъ другъ великъ българинъ, съратникътъ на Каравеловъ - Василъ Левски, не сж били напраздни.

Стана ясно, че Апостолътъ е билъ напълно правъ, когато е предупреждавалъ наивнитѣ почитатели на гѣдо Иванъ, че „който ни освободи, той ще да направи това, за да ни подчини отново въ робство“.

Или както каза само нѣколко години следъ Освобождението неговиятъ съмишленикъ Стефанъ Стамболовъ: „Руснацитѣ ни освободиха, но какъ сега не ще се освободимъ отъ тѣхъ“.

Преди година кореспондентътъ на „Правда“ въ България Леонидъ Жмировъ писа следното за **Стамболовъ**:

„Обсипваха го съ клевети, говорѣха че е русофобъ и германофилъ.

Не, той е билъ великъ българинъ.

Дори да не е билъ Бисмаркъ, по своето време като политикъ той едва ли е ималъ равенъ на себе си въ Европа.

Не по негова вина става разрывътъ съ Русия, а по вина на царя и неговитѣ Каулбарси.

Силата на най-голѣмия строителъ на нова България е била въ това, че българскиятъ орелъ, ограничилъ се въ полета си на изтокъ, е правилъ голѣми кржгове на западъ.

Получавалъ кредити, концесии.

Стамболовъ бурно строилъ пѣтица, заводи, фабрики, училища, болници.

И въ сжщото време следилъ за най-малката възможность за помирение съ Русия.“

Да, Леонидъ Жмировъ е правъ. Стамболовъ не е билъ русофобъ, а просто истински български патриотъ.

За своята дързость да отстаива независимостта и интереситѣ на родината си на всѣка цена, **Стефанъ Стамболовъ заплати съ живота си, а България - съ ново изпадане въ полувасална зависимость отъ Русия.**

И отъ нейната безпощадна имперска политика.

Политика, довела го трагичната Междусъюзническа война и последвалата първа национална катастрофа на България.

Политика, тласнала родината ни въ завършилия съ нова катастрофа авантюристиченъ опитъ за реваншъ презъ Първата свѣтвна война.

Политика, безпощадно разобличена презъ 1919 г. отъ Христо Кабакчиевъ и българскитѣ тѣсни социалисти.

Отъ сжщитѣ тѣзи тѣсни социалисти, чието по-късни последователи отново щѣха да превърнатъ България въ послушно орждие на имперската политика на новитѣ господари на Русия.

На тѣзи господари, които презъ септември 1944 г. окупираха страната ни и стѣпкаха безпощадно нейния демократиченъ държавенъ редъ.

И на негово мѣсто направиха на българския народъ, както въпрочемъ и на всички останали народи на Източна Европа, своята престѣжна сталинска тоталитарна система.

Съ всички нейни ужаси и унижения на човѣшкото достоинство.

С цѣлата ѝ безочлива имитация на демокрация.

Подъ зоркото око на българскитѣ чекисти, примиренъ и наплашенъ, народътъ редовно и послушно „гласуваше“ съ единствената, предложена му бюлетина.

Или съ други думи: вмѣсто референдуми - псевдореферендуми, вмѣсто избори - псевдоизбори, вмѣсто конституция - прикриващи тоталитарно беззаконие псевдоконституции.

И разбира се - винаги единодушни, фиктивни „народни събрания“. Ето какво донесе на България съветската армия „Освободителка“. Затова и мнозина днесъ се питатъ: **кога най-сетне построятъ въ честь на тази армия голѣми паметникъ въ София ще бжде премахнатъ винаги?**

А заедно съ него - и насаждения въ продължение на десетилѣтия и станалъ вече почти инстинктивенъ всеобщъ страхъ отъ гнѣва на „голѣмия братъ“.

Засега обаче нашитѣ политически лидери предпочитатъ да мълчатъ благоразумно по този въпросъ.

Може би тѣ очакватъ, отново Леонидъ Жмировъ да имъ предложи да посегнатъ и на тази мнима „светиня“.

Така, както преди имъ предложи, ужъ на шега, да преименуватъ булевардъ „Ленинъ“ на „Пловдивско шосе“.

А може би очакватъ лично Михаилъ Горбачовъ да ги призове къмъ преценка на миналото и неговитѣ, напълно изживѣли времето си фалшиви символи?

Ала нека нѣкой не си прави илюзии - рано или късно истината винаги побеждава.

Рано или късно, България ще успѣе да възстанови напълно своята поругана национална самоличност и отново да поеме по предназначения ѝ от Каравеловъ и Стамболовъ пѣть къмъ Европа.

Да поеме по него отъ сѣщото това мѣсто, до което бѣше стигнала преди да ѝ бжде отнета свободата.

Или съ други думи, приятно или не, историческата справедливостъ изисква възстановяването на незаконно свалената монархия въ България.

Дори ако скоро следъ това, по волята на народа, тя отстъпи мѣстото си на републиката!

Монархията въ България трѣбва да бжде възстановена, просто поради неоспоримия фактъ, че споредъ завещаната ни отъ учредителитѣ на нашата държава Търновска конституция България е Царство, а не Република.

Монархията трѣбва да бжде възстановена, защото не може въ основата на новата демо-

кратическа законность да лежи старото тоталитарно беззаконие.

И какъ изобщо е възможно да се опитваме да градимъ нова конституция на България на основата на нелегитимнитѣ останки отъ епохата на тоталитаризма?

Сега съвсемъ не е времето да споримъ дали презъ 21 вѣкъ България трѣбва да бжде република или монархия.

Сега ни е нужно само едно - да се освободимъ побързо отъ натрапена ни нѣкога отвѣнъ антихуманна тоталитарна система и да продължимъ свободно по своя пѣть къмъ свободна и обединена Европа.

И ако презъ 1872 г. непримиримиятъ Левски временно отстъпи отъ своитѣ републикански убеждения и прие, че въпросътъ за устройството на България следва да се реши едва следъ нейното окончателно освобождение, то защо и днешнитѣ „непримирими“ републиканци да не сторятъ сѣщото?

Защото какво друго иска отъ тѣх царъ Симеонъ, освенъ да поеме тежкото бреме на съципаната ни Родина?

Да приематъ неговата благородно протегнатата къмъ всички рѣка за помощъ.

И да му помогнатъ да извлече България отъ тежкото положение, въ което се намира понастоящемъ.

А после, когато окончателно се озовемъ въ Европа, когато мечтата на Каравеловъ, Левски и Стамболовъ да видятъ Родината си свободна и процътяваща най-сетне се осъществи, тогава, ако пожелаятъ тѣ могатъ спокойно да гласуватъ за република.

Маринъ Мариновъ членъ на Президиума на БНФ

Г-нъ М. Мариновъ е завършилъ Юридическия факултетъ въ София, следвалъ е въ Университета Рузвелтъ - Чикаго и UCLA - Калифорния, работилъ въ Bank of America, сега на частна практика като финансовъ съветникъ.

Между многото трудни задачи, които днешното правителство въ България има да разрешава и въпросътъ за **социалното осигуряване** на възрастното население. Сждейки отъ окаяното състояние на държавнитѣ финанси, специално задѣлени срѣдства за изплащане на пенсии не съществуватъ, или ако такива фигуриратъ въ държавния бюджетъ, тѣ сж само на книга.

Въ следващото десетилѣтие изплащането на пенсии ще представлява едно отъ главнитѣ разходни пера на държавната хазна. Нуждата отъ парични фондове, необходими за осигуряване на едно минимално жизнено равнище на възрастното население въ България се усложнява не само отъ трудното финансово състояние на държавата, но и отъ други странични фактори.

Частнитѣ пенсионни планове и тѣхната роля въ съвременната пазарна икономика

На първо мѣсто е липсата на лични спестявания. Безотговорната и некадърна икономическа политика на бившето правителство причини стопяването на личнитѣ спестявания на българскитѣ граждани. Докато младитѣ хора, които сж още на възраст да работятъ иматъ теоретически шансове да подобрятъ финансовото си състояние, тѣзи, които сж въ напреднала възраст ще трѣбва да разчитатъ изключително на държавната пенсия.

Второто отегчаващо обстоятелство е фактътъ, че **процентътъ на възрастното население се увеличава и ще продължава да расте.** Демографскитѣ данни отъ цѣлѣт свѣтът сочатъ къмъ непрекъснато увеличаване на процента на възрастното население. Докато процентитѣ вари-

ратъ за различните райони на света, тенденцията е явно изразена навсякъде, въ това отношение и въ България. По този начин социалното осигуряване ще представлява въ бъдеще едно тежко финансово бреме за държавата, независимо коя партия или коалиция е на власт.

Въпросът за разрешаване проблемите по социалното осигуряване е комплициранъ и ще се нуждае отъ редица финансови и законодателни мерки. Въ това отношение едно мероприятие, което би облекчило задължението на държавата относно изплащането на пенсии е **създаването на частна пенсионна система въ България**, подобна на тези въ САЩ, Канада, Австралия и редица други държави. Една частна пенсионна система ще създаде въ бъдеще „safety net“ за възрастното население, като същевременно го освободи от пълната зависимост от държавата.

Нека да разгледаме накратко естеството и придобивките на частната пенсионна система. За примеръ ще използваме пенсионната система на САЩ, която съществува отъ надъ 60 години.

Нужно е най-напредъ да отбележимъ, че днесъ въ САЩ съществуватъ две пенсионни системи - Федералната пенсионна система, или както се нарича Public Pension System и частната пенсионна система, или Private Pension System.

Федералната пенсионна система представлява една отъ най-важните придобивки на социалното осигуряване въ САЩ и се регламентира отъ Закона за социалното осигуряване отъ 1935. Днесъ този законъ съ неговите многобройни изменения се знае подъ името OASDI. Въ 1965 година Конгресътъ добави и медицинска застраховка къмъ социалното осигуряване, така че **днесъ възрастните хора въ САЩ сж осигурени относно медицински нужди, като частъ отъ цялостното социално осигуряване.**

Наредъ съ Федералната пенсионна система обаче, въ САЩ съществува и частна пенсионна система. Нейните заченки датиратъ отъ началото на века, но две важни събития причиниха изключителното ѝ разрастване.

Първото събитие бѣше дейността на трейдионитъ презъ периода между 1945 и 1950. Презъ този периодъ въпросътъ за частни пенсионни планове стана едно отъ главните условия въ трудовите договори, които юнионитъ периодически подписватъ всеки две-три години съ частните компании. Между 1950 и 1974 частните пенсионни планове бѣха предимно тези договорирани отъ трейдионитъ.

Въ 1974 Конгресътъ на САЩ прие новъ законъ за частните пенсионни планове, известенъ подъ името ERISA. Законътъ ERISA създаде правните предпоставки за едно безпрецедентно развитие на

частните пенсионни планове, които днесъ притежаватъ надъ три трилиона долара и контролиратъ близо 1/3 отъ инвестираните капитали въ САЩ. Законътъ ERISA направи възможно и най-малките частни компании, включително и еднолични частни бизнеси, да създаватъ и поддържатъ частни пенсионни планове.

Въ най-кратка форма частниятъ пенсионенъ планъ представлява единъ правенъ документъ, одобренъ отъ данъчните власти, регламентиращъ условията за участие и дейността на плана, размитъ на паричните постъпления, специалното данъчно третиране на тези постъпления, начините на инвестиране и отговорността на ръководенето и съхранението на средствата, внесени въ плана.

Днесъ въ САЩ съществуватъ стотици хиляди частни пенсионни планове. Тези планове сж раздѣлени приблизително въ 8 категории въ зависимост отъ размитъ на годишните вноски и начина, по който се осъществява финансирането на плана. Общото правило е, че постъпленията въ плана се третиратъ като разности на компанията и като такива не подлежатъ на данъчно облагане до момента, въ който се изплащатъ на пенсионирани работници и служители. Само тогава пенсионните фондове подлежатъ на данъчно облагане и то само до размитъ на изплащаните пенсии. Отговорността по данъчното облагане е върху пенсионирани работници и служители получаващи изплащания подъ формата на частни пенсии.

Съществуватъ строги разпоредби относно размитъ на годишните постъпления въ плана, начина на тяхното инвестиране и опазване, както и наказателна отговорност за злоупотреба съ частните пенсионни фондове. Въ това отношение въ САЩ съществува специална държавна агенция, действаща като застрахователна компания, която осигурява частните пенсионни фондове въ случай на злоупотреба или неудачно инвестиране, водещо до загуба.

Законите по администрацията и менажирането на плана изискватъ пълна отчетностъ, при която всеки членъ на плана, получава годишенъ (а въ някои случаи и месеченъ) отчетъ относно финансовото състояние на плана и размитъ на неговия (членския) дялъ. Ако работникътъ или служителътъ, който е членъ на плана смѣни работодателя (компанията), той може да си прехвърли дяла въ плана на новата компания, ако тя има подобенъ планъ, може да го прехвърли въ частна пенсионна сметка или да го остави въ плана на бившата компания, до като дойде време да се пенсионира. Повечето частни пенсионни планове разрешаватъ работниците или служителите, които сж членове на

плана, да изтеглят частъ отъ тѣхния гѣлъ подъ формата на заемъ преди тѣ да сж се пенсионирани.

Членството въ плана е автоматически следъ навършване на една до три години трудовъ стажъ, що се отнася до частни пенсионни планове, финансирани само отъ компанията (работодателя). Ако планътъ се финансира едновременно отъ работодателя и работника, участието е по желание на работника.

Презъ последнитѣ десетъ години много широко приложение въ САЩ получиха така нареченитѣ 401(k) планове. Името 401(k) идва отъ членъ 401(k) на Федералния ганъченъ кодексъ, регламентиращъ този видъ планове. Характерно за плановетѣ 401(k) е фактътъ, че постѣпленията въ плана се правятъ едновременно отъ работодателя (компанията) и отъ работницитѣ и служителитѣ на компанията. И дветѣ постѣпления се освобождаватъ отъ данъчно облагане до момента, когато се изплатятъ подъ формата на пенсия.

Частнитѣ пенсионни планове сж отъ изключителна полза както за компанията и нейнитѣ служители, така и за гържавата. Мѣстото тукъ не позволява едно подробно анализиране на положителния ефектъ, който тѣзи планове оказватъ относно икономиката, наличието на инвестиционенъ капиталъ, създаването на една допълнителна осигуровка за възрастното население на страната, както и много други придобивки.

За огромната положителна роля на частнитѣ пенсионни планове говори фактътъ, че тѣ растатъ съ невѣроятно темпо и намиратъ приложение не само въ САЩ, но и въ много други страни. Изправени предъ реализацията, че гържавата не може да бжде финансовъ попечителъ за всички и за всичко, все повече и повече правителства се обръщатъ къмъ частнитѣ пенсионни планове като едно разрешение на тежкото финансово бреме, падащо върху плещитѣ на гържавата.

Последниятъ примѣръ въ това отношение бѣше Мексико. Отъ 1 юли тази година гържавната пенсионна система на Мексико бѣша напълно приватизирана. Въ редица други гържави, наредъ

съ гържавната пенсионна система се създадоха условия и предпоставки за частни пенсионни планове, подобни на тѣзи въ САЩ. **Въ момента 54 гържави иматъ частни пенсионни планове, идентични на американския планъ 401(k) и тѣхнитѣ брой непрекъснато се увеличава.**

Създаването на частна пенсионна система не е магическо разрешение на единъ труденъ финансовъ проблемъ. Въ това отношение създаването на частна пенсионна система въ България нѣма да разреши въ единъ денъ въпроса за издрѣжката на възрастното население. Въ сжщностъ създаването на частна пенсионна система въ България нѣма да промѣни сжщественно положението на настоящитѣ пенсионери. Една такава система обаче ще създаде алтернатива за въ бждеще, щото активно работещитѣ граждани на България да иматъ достѣпъ до допълнителни финансови средства, когато дойде време тѣ да се пенсиониратъ. Една частна пенсионна система сжщо така ще облекчи за въ бждеще финансовата отговорност на гържавата относно издрѣжката на възрастното население.

Въ този смисълъ на пръвъ погледъ въпросътъ за създаването на частна пенсионна система въ България може да изглежда като нѣщо желателно за въ бждеще. Такъвъ подходъ обаче би билъ много погрѣшенъ, най-вече поради факта, че изграждането на една напълно функционираща частна пенсионна система не може да стане изведнѣжъ. Нужно е време, докато частната пенсионна система достигне размѣра, който да оправдае очакванията и надеждитѣ, и този процесъ ще отнеме години. Тъкмо поради това, че **изграждането на една частна пенсионна система е дълъгъ и продължителенъ процесъ, би трѣбвало да се създаде съответното законодателство колкото е възможно по-рано.**

Както казва древната китайска поговорка, и най-дългото пътешествие започва с първата крачка. Днешното българско правителство има историческата възможност да направи тази първа крачка и да постави основитѣ на едно национално благо, което ще сжществува за десетилѣтия.

Както бѣ оповестено, сп. „Борба“ ще бжде прашано само на тѣзи, които устно или писмено сж уведомили редакцията, че желаятъ да го получаватъ, както и на библиотеки, университети и центрове за информация.

Умоляватъ се тѣзи, които желаятъ да получаватъ списанието и не сж сторили това, да ни известятъ. За да се избѣгнатъ високитѣ такси при изваждане или осребряване на чекове въ валута, различни отъ тѣзи въ съответната страна, помощи могатъ да се изпращатъ:

въ левове - до Гошо Спасовъ, ул. „Алабак“ 21, Бѣлово, България

въ канадски долари - Dr Angel Todoroff, 11 Woodward Ave, Brampton, Ont. L6V 1J9, Canada

въ австралийски долари - Mr P. Sarajdaroff, 8 Swansea Grove, Mornington, Vic. 3931, Australia

въ щатски долари - „Borba“, P.O. Box 46250, Chicago, Il. 60646, USA.

(Отъ Европа помощитѣ въ валута могатъ да се изпращатъ и на адреса ни въ България.)

Да! - Истинският български народ е българският парламент!...

Тръбва да си кристално чистъ, тръбва да имашъ нерви като корабни въжета, тръбва да си умъ и разумъ, и любовъ безкрайна къмъ народъ, Родина, **за да устоишъ предъ сатанинската демагогия, бруталностъ и поквара на комунистическоболшевишката сатрапия надъ душитъ и сърцата на хората.** Това съвсемъ не е лесно и жертви винаги падатъ. Въпрѣки всичко, ние сме длъжни да издържимъ и победимъ тази стоглава комунистическа ламя, бълваща огънь и жупелъ надъ земята и въ частностъ - надъ изтерзания ни и погиващъ отъ тѣхъ български народъ.

На 24.03.1997 г. (понедѣлникъ), отъ 20 часа вечерята, въ салона (на партера) на „Образцово народно“ читалище „Хр. Ботев“, гр. Койнаре, Ловешка област, се проведе предизборна среща на общинската и мѣстна комунистическа номенклатура, и празноглави тѣхни съмишленици (отъ тѣхъ и „мисълъ“, но!...) съ втория отъ листата имъ за „народни представители“, отъ името на „Демократичната лѣвица“ (понятие, - безсмислено и лицемерно...) - „**господинъ“** **другарътъ Гиньо Ганевъ - екедепутатътъ, клачицарътъ на просоциалистическата ни съвременна конституция**, заради която все още си патимъ, защото е „тъй грамотно и загриженопотръпваща“ за нашата неволя направена, че ни идва да плачемъ и се смѣемъ презъ сълзи, едновременно, но е фактъ неоспоримъ.

На първо мѣсто въ листата имъ се „мъгри“ името и лицето на Николай Добревъ - екминистърътъ на вътрешнитѣ работи отъ кабинета на Жанъ Виденовъ и напористъ кандидатъ за министър-председателския постъ въ евентуалното второ правителство на БСП, което - за успокоение - не се осъществява. Така листата на БСП (к) и подобни, въ Плъвенски регионъ, добива опасна конфигурация.

За наглостъта, безсрамието (Тѣ кога ли сж имали срамъ?!), лъжитѣ, хайдуклъцитѣ, рекета, побоищата, заплахитѣ, инсинуациитѣ, демагогията и безпочвеностъта имъ, - нѣма да споменавамъ! Тѣ сж известни на всѣки трезвомислещъ човѣкъ и гражданинъ на страната ни. Едно само ще кажа: гавра съ честъта ни никога нѣма да допуснемъ, ако ще и да умремъ! - По-добре: честни и почтени покойници, отколкото - мръсни и престъпни „живи“ физически!...

Въ 20 часа и 10 минути, въ предизборното си демагогстване, Гиньо Ганевъ заяви, по поводъ мъдрото и гържавническо обръщение къмъ справедливо протестиращитѣ отъ гладъ и загиване български граждани предъ българския Парламентъ презъ студентѣ зимни дни на януари 1997 г., че българскиятъ народъ е действителния български парламентъ, така: „Азъ нѣма да му простя на Петъръ Стояновъ, за гето ходѣше по улицата и казваше на тълпата - „Вие сте българския парламентъ“, той е юристъ и нѣма право да ги настрейва!...“

— **Ганевъ, демагогъ на една престъпна блудница - слуга на Коминтерна**, вашата физическа и духовна любимка-убийца на българщината в България отъ 100 (сто) години насамъ сѣе безродие и смъртъ по земята българска. Изби цѣлта на българската нация, превърна страната ни въ пустиня, а живота ни въ жалко живуркане и падение. - **Спри или, - махни се! Стига гадостъ!!**

— **Да! Истинскиятъ български народъ е българскиятъ парламентъ! И, братя българи отъ цѣлъ свѣтъ: подайте си чисти трудови рѣце; съберете умъ и разумъ; споете духъ и сили, и - кой съ каквото може - да спасимъ българския родъ и родина - България!! - За нея да живѣемъ, за нея да творимъ!**

маг.-фарм., о.з. кап. Димитъръ Бутански
гр. Койнаре, Ловешка област

Мнения

Съдбата на България, нейното бъдеще, е въпросъ, който дълбоко тревожи и занимава българската емиграция. Много отъ нашитѣ читатели следятъ не само съ интересъ, но и съ болка развитието въ Родината ни следъ Ноември 1989, когато се очакваше пълно премахване на комунизма и бързо демократично развитие.

Въ обширно изложение г-нъ Василъ Лазаровъ отъ Торонто, Канада, изразява свои мисли и препорѣки, главнитѣ точки отъ които предаваме тукъ.

1. Международна политика

Необходимо е основно преориентиране на външната ни политика и **изборъ на основнитѣ ни съюзници** при гарантиране на равноправно начало въ отношенията, независимо отъ различия въ икономическо, политическо и социално развитие, но зависимо отъ условията за пълно зачитане на основнитѣ демократични начала. Въ това отношение да се направи всичко възможно за трайни и приятелски връзки съ крепостъта на

геомокрацията - САЩ. Интереситъ на САЩ на Балканитъ правятъ България естественъ съюзникъ. **Да използваме опита на САЩ въ изграждане на банковото дѣло, финансиритъ и новитъ икономически механизми.** Даване на икономически предимства съ огледъ увеличение на стокообмена и капиталовложенията въ България.

2. Програма за премахване зависимостта на България отъ Москва въ политическа, икономическа, техническа и културно-идеологическа областъ. Да помислимъ за „кранчето и достоинството“ (в-къ „Преломъ“, бр. 12 от 8 април 97 г.) и се освободимъ отъ това отровно мнение, грижливо посадено и поддържано отъ Москва, че безъ тѣхъ ние сме загубени. Примѣръ за насъ трѣбва да бждатъ страни като Белгия, Холандия, Дания, които сж по-малки отъ България, по-бедни отъ България по отношение на стратегически суровини и природни богатства, но съ високъ жизненъ уroveň и благоденствие.

3. Възстановяване на историческитъ истини и изясняване на българската национална доктрина.

Активно изучаване на историята на България, нейното създаване и развитие предъ вѣковетъ, нейното Възраждане и Освобождение, борбитъ за независимостъ и обединение следъ Освобождението и до наши дни ще възстановятъ националното ни съзнание, гордостъ и самочувствие.

Нашитъ сънародници, които днесъ сж между 25 и 65 години бѣха подложени на деформиране на националното съзнание. Въ учебнитъ заведения, армията и граждански кръжоци се набиваше въ мозъцитъ историята на руския и българския комунизъмъ и тѣхнитъ конгреси. Дѣлата и активитъ на национални предатели и международни банцити се предаваха като подвизи на герои, като между тѣхъ се нареждатъ имената на кръволицитъ-параноиди Ленинъ, Сталинъ, Георги Димитровъ, Василъ Коларовъ, Вѣлко Червенковъ, Трайчо Костовъ, Тодоръ Живковъ и колко други!

Героичното отъ древата ни история, величието на България, като една отъ най-древнитъ държави на Европа и голѣмитъ мигове на тази нация, отъ Паусий, презъ Раковски, Левски и Гоце Дѣлчевъ до Иванъ Михайловъ, трѣбва да бжде изучавано и направено достояние на всѣки българинъ.

България и българитъ не трѣбва повече да търнятъ физическото присѣствие на паметници и символи, като тѣзи на съветската армия, които ни унижаватъ като българи.

а) Възстановяване на законността чрезъ възстановяване на **Търновската конституция**, незаконно отменена отъ комуниститъ, ще сложи край на единъ сраменъ периодъ на комунистическо беззаконие. Осъвременена и пригодена за новитъ условия, Търновската конституция ще гарантира демократичното развитие на една правова държава.

Борбата съ тъмнитъ сили, които се борятъ противъ възстановяването на законността, на правата и свободитъ на българския наордъ, ще е трудна, но целта е свѣтла и света.

Да бжде и пребжде нова, силна, единна и демократична България!

Василъ Лазаровъ, Торонто

отъ Шутгартъ, Германия

Д-ръ Радославъ Нейковъ сподѣля следнитъ мисли:

Въ България днесъ сжществува едно абсолютно изкривено мислене отъ страна на повечето отъ представителитъ на политическата класа. Говори се за мъстъ и съответно опрощение, а не се говори за правосудие. Говори се за революционери и контрареволуционери, както било въ Испания, а не за **целенасоченъ геноцидъ**, извършенъ по предварителенъ планъ на Москва и прилаганъ систематично отъ съветскитъ агенти въ точно определенъ периодъ - отъ 9. IX. 44 г. до 10. XI. 89 г. При това дали отъ вродена глупостъ и ограниченостъ, или затова, че все още сж подучавани отъ разкапалитъ се тайни служби, руски и наши, много политици изтѣкватъ само жертвитъ, дадени отъ тѣхната партия, тѣхното съсловие, дори тѣхната професия. Жертвитъ на тоталитарния тероръ за горепосочения периодъ сж жертви на синоветъ и гьщеритъ на България, въ резултатъ на поробването ни отъ империята на злото и тѣ не трѣбва да се бъркатъ съ жертвитъ за периода до 9. IX. 44 г., резултатъ или на московскитъ провокации, или на действията на български екстремисти отъ типа на кръга Звено. Жертвитъ до 9. IX. 44 г. сж свързани съ партийни борби и съ нѣщо съвсемъ друго. **Жертвитъ следъ 9. IX. 44 г. сж дадени отъ България, тѣ сж жертви на България, избити, за да може България да бжде поробена.** Затова и всички жертви на масовия геноцидъ за периода 9. IX. 44 - 10. XI. 89 г. трѣбва да бждатъ разгледани отъ българското правосудие, като пожертвувани невинно българи отъ българскитъ колаборанти на Кремль, за неговитъ стратегически цели на свѣтовно господство!

Народниятъ сждъ, който е само върха на айсберга и въ сжщностъ е сждъ срещу българския народъ, не трѣбва да се разглежда като явление откъснато отъ останалия масовъ тероръ, прилаганъ преди всичко безъ какъвто и да е било сждъ. Унищожението на българския елитъ на 2. II. 1945 г. и **убийството на комуниста Трайчо Костовъ въ 1949 г., както и убийствата на нѣколкото десетки хиляди български селяни, дребни селски стопани, между тѣхъ и минни работници съ черни груби ржце, сж явление на единъ и сжщ процесъ. Това е процесътъ нацията да се държи въ робски страхъ и агентитъ на Москва да осигурятъ господството на червената петолжчка въ България.**

Логично е следователно партийнитъ лидери да не говорятъ за съответно нашитъ, да речемъ избити Никола-петковисти, да забравятъ нашитъ сжщо звѣрски избити и сжщо наши регенти.

Наша сж сжцо избитиѣ Никола-Мушановци, Коста-Дулчевци, Гичевци, легионери или анархисти - безъ значение дали сж били политични или аполитични българи или наши съотечественици отъ турската етническа общность.

Въ всички случаи се касае за системенъ геноцидъ, ржководенъ отъвнъ.

Какъ, споредъ моето скромно мнение, трѣбва да се постъпи въ случая и какъво могатъ да направятъ малкуѣ или управляванитѣ хора?

Тѣ трѣбва да засипятъ съ факти за гѣлата на колаборантитѣ военната прокуратура, която, като подчертано наднартийна институция, трѣбва да се заеме съ наказанието на престѣпницѣтѣ.

Цивилизованитѣ народи, следъ освобождението отъ нацизма не само наказаха неговитѣ колаборанти, но до денъ днешенъ продължаватъ да ги преследватъ и говорятъ за тѣхнитѣ престѣпления.

Преги нѣколко години президентътъ на Израелъ отправи горчиви упреци спрямо германскитѣ си домакини, макаръ че Германия направи толкова много, за да компенсира жертвитѣ на хитлеровия тероръ. За избитиѣ евреи все още свѣтътъ говори, и трѣбва да говори во вѣки вѣковъ.

Но свѣтътъ трѣбва да говори и самитѣ българи трѣбва да се научатъ да говорятъ, и да не преставатъ да говорятъ во вѣки вѣковъ за хилядитѣ българи, жертви на тоталитарния комунистически тероръ.

Защото масовиятъ геноцидъ на Ленинъ и Сталинъ срещу народитѣ на нѣкогашния Съветски съюзъ, масовиятъ геноцидъ на Хитлеръ срещу неговитѣ съотечественици евреи, граждани на Германия, бѣше извършенъ и въ България отъ сталиниститѣ и тѣхнитѣ съюзници. Геноцидъ върху собствения имъ народъ.

За този геноцидъ има виновници и тѣ трѣбва да понесатъ наказание!

Израстналитѣ въ болшевишка България поколения, волю или неволю сж повлияни отъ извратеното и човѣконеаивно мислене на Марксъ, Енгелсъ, Ленинъ, Сталинъ. Когато напуснахъ България въ 1991 г. и дойдохъ въ Германия имахъ чувството, че съмъ излѣзълъ отъ една лудница, при това лудница, въ която омразата на човѣка къмъ човѣка е основниятъ националенъ идеалъ. Дали хората ще се промѣнятъ? Все още, уви, глупостта, некадърността, гребнаостта и фалшътъ сж като че ли основния пълнежъ на политическата мисль.

Но добъръ е Господъ, да вѣрваме, че ще гоиде и по-добро.

отъ Зомервилъ, Нью Джерси, САЩ

Г-нъ Константинъ Тодоровъ ни пише:

Преги всичко желая да Ви благодаря за поредния брой на „Борба“, който получихъ. Ще споедѣля съ Васъ особеното вълнение, което изпитвамъ, когато получа списанието. Развамъ се, че то ми помага да бжда информиранъ за най-важнитѣ събития въ Родината. Неоспоримо е, че нѣма по-голъмо богатство отъ духовното и особено когато се намирашъ на хиляди километри отъ свещената земя, където си роденъ. Естествено развамъ се на всѣки успѣхъ и постепенното узрѣване на политическитѣ сили и отгѣлнитѣ граждани. **Безспорно сложенъ е процесътъ на преминаване отъ антихуманна система на управление къмъ съвременна демократична форма.** Споредъ менъ главниятъ проблемъ не се крие задъ необходимитѣ промѣни, трудноститѣ, съпжтвстващи този процесъ, а въ необходимостта да се осъзнае отъ всѣки отгѣленъ човѣкъ причинитѣ, довели до пълното деградирание на хората. А тя, най-главната, е - половинъ вѣковното управление на комуниститѣ!

Азъ негоумявамъ, следъ като всички хора, познаващи и живѣли въ тази антихуманна и неповторима по себе си идеология, прикрита подъ лозунги и манифести, унищожила повече хора, свои граждани, отколкото всички войни, че може да има съмнение въ нейната престѣпна сжщность. Още повече, това е официална политика на комуниститѣ, залегнала въ единъ отъ основнитѣ имъ принципи, т.е. диктатура на пролетариата и надъ пролетариата. Ето тукъ виждамъ проблема. Докато не осъзнаемъ истината, не можемъ да видимъ причината и което ще ни помогне по-скоро и съ цената на по-малко лишения да изградимъ и укрепимъ демокрацията въ България, а и въ свѣта. Други страни, които постигнаха това, успѣватъ да преминатъ прехода много по-бързо и се стабилизиратъ. Кое е толкова сложно? Да погледнемъ историята. Комуниститѣ успѣха да ентузиазиратъ хората следъ 9. IX. 44 г. въ класовъ политически и трудовъ „ентузиазъмъ“. Но да не забравяме и факта, че успѣха за кратко време да премахнатъ и неутрализиратъ „врага“. Но какъво правимъ ние сега, каква цена плащаме ние самитѣ и още по-важното голѣмата частъ отъ нашия народъ, най-вече деца и възрастни хора? **Все още има хора, които бѣха добри комунисти, служиха вѣрно на системата и сега „служатъ“ на демокрацията. Но върсостъ е КАКЪ???**

1. Като използватъ мѣтнитѣ води да ловятъ риба.

2. Укрепватъ се материално, като по този начинъ гоунищожаватъ разбитата икономика.

Най-жалкото е, че ние не се боримъ срещу тѣхъ, не ги премахваме отъ пжтя си, а имъ вѣрваме, че тѣ сж нови хора и съ довѣрие гледаме на тѣхъ. И ако погледнемъ действителността съ отворени очи, фактъ е, че се използватъ сжщитѣ методи на комуниститѣ, т.е. да се използва опита имъ поради липса на подготвени хора (което не е вѣрно), но съ огромната разлика, че комуниститѣ използваха специалититѣ, но не имъ

вѣрваха и тѣзи сѣщи специалисти не можеха да диктуватъ, т.е. да осуетятъ целиятъ, поставени отъ парти-
ята.

Всѣки единъ отъ насъ носи отговорностъ предъ себе си и историята, защото сме ние всички, които пишемъ тази история. Естествено, **има достатъчно съвременни сръдства, чрезъ които да се потърси отговорностъ на виновнитѣ, довели страната ни до национална катастрофа, непозната до сега. Ако разчитаме само на словесна борба, нѣма да дойде скоро деньтъ на реалната демокрация поне въ нашата Родина.**

За Българската Православна Църква

Въ бюлетина на българското православно религиозно възпитателно дружество, списванъ отъ от. Георги Недѣлковъ, Дайтонъ, Охайо, четемъ:

Презъ времето на атеистичната комунистическа властъ българскиятъ народъ бѣ ограбенъ духовно и сведенъ до религиозно невежество и то до най-ниската степенъ. Даже **самото духовенство се погведе да съдействува на властѣта за паница леца или съзнателно търпѣше и работѣше за „на-
родната властъ, а не за Бога.** Резултатътъ е явенъ! Духовно гладнитѣ българци, а тѣ сѣ болшинството, сега сѣ поле за работа на различнитѣ сектанти.

Тѣй като висшето духовенство въ България усърдно работѣше за „свѣтовния миръ“ подъ рѣковод-
ството на полит-бюрото, то трѣбваше до сега да намѣри сили и развие своята религиозна просвѣтна и възпитателна дейностъ.

Оплакватъ се, че нѣмалѣ сръдства за горепомѣнатата религиозна дейностъ. Та отъ кжде нами-
ратъ сръдства за най-хубавитѣ автомобили, тѣлохранители и пр.? Преди нѣколко години ние за много кратко се срещнахме съ патриархъ Максимъ. Той не ни запита нито веднажъ за религиозната ни дей-
ностъ въ САЩ. Като направихме единъ скромненъ подарѣкъ мой съ силенъ гласъ каза. „Азъ имамъ пари“ и ги поднесе за помощъ на Троянския манастиръ. Просвѣтното дѣло не му бѣше даже въ главата. само единъ съветъ изскочи изъ устата на този мерзавецъ: „Послушаайте моя съветъ и се погнешете!“ Става дума за погнестъ за вѣрностъ къмъ него и синода му. **Невежъ старикъ; мой забрави че неговиятъ Синодъ ни отлѣчи отъ българската църква само защото сме противъ комунистическата ерестъ.**

Най-накрая ще кажемъ, че всичката вина си е въ Синода - въ владицитѣ. Тѣ сѣ се политизирали и забравили прѣкиятъ имъ дългъ да служатъ Богу и на народа съ вѣра, любовъ, честностъ и непоколеби-
мостъ, ако това имъ струва даже и живота!

Още веднѣжъ казваме - Максимъ и Пименъ трѣбва да се отгѣлятъ въ манастиръ, а единната бъл-
гарска православна църква да се поведе отъ единъ новъ и ревностенъ мжжъ.

Писмо до Българския Националенъ Фронтъ

Скъпи сънародници, братя българи, християни,

*Използуваме предоставилата ни се възможностъ чрезъ нашъ общъ приятель да засвидетелст-
вуваме уважението си къмъ Вашата организация Български Националенъ Фронтъ и нейната висо-
копатриотична дейностъ за благо на многострадална Майка България.*

*Като управляващъ Богоспасаемата Пловдивска Епархия, искаме да Ви увѣримъ, че ние заедно съ всички архиереи и клирици на БПЦ во главе съ Негово Светейшество Българския Патриархъ Пименъ сме се вrekli да служимъ на Бога и народа ни споредъ вѣчнитѣ заповеди на Спасителя Исусъ Христосъ. Вѣрваме, че Той, Спасителя, ще сложи край на достоепчалното административно раздѣле-
ние въ Църквата, ще почисти Нивата Си отъ плевелитѣ, ще ги свѣрже на снопове и изгори (Мат. 13:30) и ще повика вѣрнитѣ Си жѣтвари за жѣтва. Така Българската Божия Нива, очистена отъ ония, които не се грижеха за стадото Божие, ще получатъ своята плата, а св. ни Църква ще се завърне при изконнитѣ си извори на правда и любовъ.*

*Пловдивската Св. Митрополитя е регистрирана съгласно Закона за изповѣданията и се ползу-
ва съ вниманието и уважението на мѣстната властъ.*

*Вѣрваме, че Вие скъпи сънародници, при посещения въ България ще намѣрите време, за да вле-
зете въ контактъ съ Св. Синодъ на БПЦ подъ светителството на Негово Светейшество Патриархъ Пименъ, а въ Пловдивъ съ наше смирение и че ще ни оказвате помощъ отъ всѣко естество.*

*Преподавайки Ви Жожието благословение за здраве, дълголѣтие и многоплоденъ трудъ за Май-
ка България, оставаме къмъ Васъ съ най-добри чувства.*

Богъ да Ви благослови!!!

*Управляващъ пловдивска епархия
Видински митрополитъ Амвросий)*

Пишатъ ни...

отъ Мелбърнъ, Австралия

...Пращамъ ви снимка на сина на братовата ми гъщеря. На другата му гъщеря мжжътъ ѝ, злобенъ баща-комунистъ, уби сина си Георги Николовъ Стояновъ на 22 год., защото се радвалъ, че комуниститѣ пропагатъ.

Дано младитѣ иматъ късметъ да живѣятъ свободно. Азъ съмъ старъ и боленъ и надали ще видя България, гаже и когато Царя се върне... Чувствувамъ се виновенъ предъ покойната ми майка, която загина заради мене, когато избѣгахъ. Но трѣбваше да бѣгамъ, иначе ме чакаше Бѣлене и затвори. Прежалихъ я, и сбогомъ не си взѣхъ - мжка, спомени, болки!

Никъ Ивановъ

отъ Едмонтонъ, Канада

...Моля провѣрете и ми пишете какъ мога да събера коститѣ на покойнитѣ ми родители на едно мѣсто... Следъ моето бѣгство семейството ми бѣ изселено отъ сръбската граница въ село Каменаръ - Разградско - двама братя съ малки деца, сестра и майка. Тамко ми го оставили самъ въ кжщи, защото билъ боленъ на легло. Следъ кжсо време майка ми почива въ с. Каменаръ и тамъ е погребана, а баща ми като научилъ и той починалъ въ нашето село Горни Ломъ, обл. Монтана. ...Следъ 9 септ. 1944 комуниститѣ събраха коститѣ на тѣхнитѣ убити презъ 1923 год., мобилизираха селото и съ музика откриха специаленъ паметникъ на площада въ сръдата на селото, кждето едно време се виеха хора, сватби, веселия...

Коститѣ на нашите близки сж прѣснати изъ цѣла България - въ знайни и незнайни гробове, а на комуниститѣ - въ сръдата на селото. Тамъ ли имъ е мѣстото? Нѣма ли гробища?

Славчо Петровъ

отъ Индианаполисъ, Индиана, САЩ

Драга Редакция,

Азъ съмъ пенсионеръ. Въ миналото получавахъ спис. „Борба“ редовно. Сега пакъ желая да го получавамъ, защото то е прозорецъ, презъ който виждамъ Родината.

**Въ Америка живѣй,
За България милей!**

Отецъ Б. Георгиевъ

отъ София

Господинъ Дърводѣлски,

Бѣхъ членъ на СБНЛ отъ 1942 г., а на БДФ - отъ 1991 г. Преминалъ съмъ презъ концлагера Росица. Моятъ братъ Атанасъ Таловъ, водачъ на СБНЛ - Орѣхово, бѣ убитъ отъ комунистическата власть презъ 1944 г.

Отъ 4 години съмъ прикованъ на легло отъ мозъченъ инсултъ.

Благодаренъ съмъ на Българския Националенъ Фронтъ и лично на васъ за материалната помощ, която ми оказахте! Много съмъ ви признателенъ, че мои съдигейници не сж ме забравили. Това ми дава сили и духъ да преодолѣя коварната болестъ!

За България!

Съ уважение!

Цвѣтанъ Таловъ

отъ Вентноръ Сити, Ню Джерси, САЩ

Уважаема Редакция,

Получихъ последния брой на списание „Борба“. Благодаря Ви!

Развълнува ме статията на г-нъ Антонъ Рачевъ. Единъ поменъ - генералъ Призень и българска-

та военна честъ. Моля Ви, при възможностъ да публикувате и други статии на подобна тема. Младимъ хора въ България трѣбва да знаятъ кой е заставаля твърдо задъ българскитѣ национални интереси! Нека да знаятъ историческата истина!

За България!

П.С. Изпращам \$ 20 за списание „Борба“

С уважение: Марио Костовъ

отъ Габрово

Уважаеми господа,

Съ това изложение моля да ми помогнете за издирване и откриване убийството на братъ ми.

Братъ ми Илия Костадиновъ Илиевъ е роденъ въ с. Попово, окр. Ямболски презъ 1928 г. Той емигрира отъ България презъ 1956 г. Отъ 1957 г. е войникъ на помирителни войски къмъ ООН, база Колумбия. Не помня дали три години или петъ години бѣ договорътъ му. Следъ договора той билъ освободенъ, но не зная какво е работилъ. Отъ 1960 г. до 1973 г. родителитѣ ми получиха три или четири писма, много оскѣдни. Презъ 1973 г. хора отъ Дъжавна сигурностъ отиватъ при баща ми и го принуждаватъ да имъ даде снимка отъ братъ ми. Следъ 1975 г. родителитѣ ми почиватъ, но и хаберь отъ братъ ми вече нѣма. Презъ 1992 г. идва човѣкъ отъ Америка на гости, той ме търсилъ да говоримъ, обаче, уви, не ме намѣри. Той поръчалъ на своитѣ хора да ми кажатъ, че братъ ми е убитъ отъ КГБ. Сжщата 1992 г. азъ отидохъ въ нашето външно министерство. Азъ описахъ това, което и на васъ излагамъ, обаче всичко се замълча. После комуниститѣ дойдоха на властъ и азъ си мълчахъ. Днесъ демокрацията е тукъ и азъ се събуждамъ, и търся да разбера защо сж го убили. Днесъ получихъ вашия журналъ „Борба“ и адреса ви. Азъ сѣдамъ да пиша и търся отъ васъ помощъ. Ако имате възможностъ, помогнете ми да науча кжде сж коститѣ му. Защото той бѣше истински демократъ.

Уважаеми господа, азъ ви моля каквато възможностъ имате да ми помогнете за разкриване убийството на братъ ми.

Съ почитъ: Иванъ Костадиновъ Илиевъ

Бел. на Редакцията:

Умоляватъ се тѣзи, които знаятъ нѣщо за случая, да съобщатъ на Редакцията.

отъ Кемницъ, Германия

Уважаеми г-нъ Дърводѣлски,
Драги сънародници.

Преди нѣколко дни получихъ единъ екземпляръ отъ списанието „Борба“ на БНФ, за който много благодаря. Отдавна желяехъ да се свържа съ БНФ, чиито основатели и членено сж били за менъ винаги синонимъ на антикомунизъмъ, патриотизъмъ и голѣмо българско родолюбие.

Азъ съмъ членъ на ръководството на комитета за възстановяване на Търновската конституция и парламентарната монархия въ България, съ сегалище гр. Щутгартъ. Членъ на този комитетъ е и г-ръ Радославъ Нейковъ отъ гр. Щутгартъ, читателъ и кореспондентъ на списание „Борба“, горещъ Вашъ привърженикъ.

Изпращамъ Ви едно копие отъ моето изложение отъ 1990 г. до тогавашния Президентъ на Република България, г-ръ Желю Желевъ, отъ което можете да научите сждбата на моето семейство. Сждба, която сполетя извънредно много семейства въ България, станали жертва на това чудовище, наречено комунизъмъ. (Изложението предаваме на друго мѣсто. - бел.рег.)

Ще се радвамъ, ако можемъ да установимъ контактъ, да обединимъ усилията си, независимо кой кжде се намира въ момента, за премахване на това голѣмо зло, комунизма, въ нашето Отечество България. Първата стъпка въ това отношение вече бѣше направена отъ българския народъ на 19. IV. 1997 г. Следя съ голѣмо внимание и интересъ живота и дейността на г-ръ Ив. Дочевъ въ България. Богъ да му даде още дълги години здраве и животъ.

Специални поздраву на всички съмишленици. Богъ да пази България!

Г. Чаракчиевъ

Изъ чуждия печатъ

„Възникващата Американска империя“

отъ Жрвинъ Кристоль - Wall street journal, August 8, 1997

Въ една интересна статия г-нь Кристоль разглежда ролята на САЩ въ насотящето и въ близкото бъдеще и нейното отношение къмъ Европа.

Въ единъ близъкъ день, американскитъ народъ ще осъзнае факта, че ние сме станали една имперска нация, въпрѣки че общественото мнение и цѣлата наша политическа традиция е противно настроена на тази идея. Нашата сждба, въ връзка съ това, не се опредѣля нито отъ самонадеяни амбиции, нито пъкъ отъ нѣкакви тайни планове на висшъ политически елитъ.

То става, тъй като свѣтътъ го иска да стане, има нужда да стане и изрази тази нужда въ поредица отъ сравнително малки кризи, които не можаха да бждатъ разрешени безъ американска намѣса. Английската империя въроятно не е била създадена случайно, както единъ известень историкъ нѣкога твърдѣше, но изглежда че е напълно несъзнателень начинътъ, по който Американската империя се заражда.

Развитието на НАТО е едно най-добро доказателство. НАТО бѣ замислено като съюзъ на САЩ и главнитѣ военни сили въ Западна Европа срещу съветска агресия. Но други нации, не военни сили, като Холандия, Дания, Гърция, страхувачи се да не бждатъ пренебрегнати тѣхнитѣ национални интереси, пропищѣха да се присъединятъ и бѣха приети. Сега Полша, Унгария и Чехия ще се присъединяватъ и даватъ храна на полемиката въ САЩ относно излишно „провокиране“ на Русия. Но НАТО, въ сегашното си състояние, е толкова предизвикателно, колкото едно котенце.

Едностранни гаранции

Значението на НАТО днесъ е, че САЩ е дала едностранна гаранция на европейскитѣ нации относно съществуващитѣ граници срещу евентуална агресия. Това, е което тѣзи нации най-много желаятъ. И каква цена плаща Европа за тѣзи гаранции? Никаква - на пръвъ погледъ, но само на пръвъ погледъ. Подъ повърхността, подмолно, европейскитѣ нации, се отказватъ отъ много. Фактъ е, че сега никоя европейска нация не може да има, или наистина би искала да има, своя собствена външна политика. Дори нѣма указания, че европейскитѣ народи желаятъ европейска външна политика, независима отъ тази на САЩ. Тѣ сж зависими нации, въпрѣки че иматъ голѣма мѣстна автономия. Думата „империя“ описва тази смѣсица отъ зависимост и автономия.

Европа днесъ нѣма други амбиции, освенъ да запази социално-грижещата се държавна форма, доколкото може, и да върши по възможность по-добре печелившата търговия съ останалия свѣтъ.

Нейнитѣ военни разходи намаляватъ и се правятъ все по-неохотно. Състоянието на военна готовность е жалко, волята да се употрѣбява сила напълно липсва - за това свидетелствува случаятъ съ Босна, кждето Европа отказа да действува, докато САЩ не поеа инициативата. Духътъ на патриотизъмъ е само една слаба сѣнка отъ този въ миналото. Ето защо Европа се е примирила да бжде единъ видъ автономень протекторатъ на САЩ. Въ момента Вашингтонъ не искава европейската автоматична подкрепа за външната политика на САЩ. Но натиска за такава подкрепа ще стане непреодолимъ.

За американцитѣ, този упадъкъ на Европа - нейното оттегляне като независима сила въ свѣтовнитѣ дѣла е едно тъжно явление. Европа, все пакъ, е майка на Западната цивилизация, отъ която САЩ е една издѣнка. Повечето европейци смѣтатъ, че Европа ще остане важна сила въ културата, дори когато политическото ѝ присѣствие намалява. Но историята ни учи, че сила и култура сж свързани една съ друга. Има вече знаци за упадъкъ на европейската култура. Нейниятъ вариантъ за социално грижеща се държава и радикално свѣтско общество не сж вече моделъ за останалия свѣтъ, кждето икономически растежъ се предпочита предъ социално подсигуряване и кждето религията се явява като все по-жива сила. Европа днесъ изглежда се задоволява да стане единъ по-голѣмъ вариантъ на Швеция - но кой отива въ Швеция, за да намѣри ключа на бъдещето? Трудно е днесъ да се намѣрятъ кждето и да е по свѣта, включително и САЩ, студенти, които да учатъ другъ европейски езикъ освенъ английски и испански, езицитѣ на западната хемисфера.

Холивудски мисионери

Свѣтътъ не е виждалъ до сега една империя отъ този видъ и е трудно да си представи какъ да я опредѣли. Въ нейна полза е фактътъ, че ѝ липсва бруталната принуда, която характеризира европейския империализъмъ. Но сжщо така ѝ липсва истинския мисионерски духъ на този старъ империализъмъ, който се стремѣше да наложи редъ и законность, като въ сжщото време насаждаше Християнството. (Нашитѣ мисионери сега живѣятъ въ Холивудъ.) Това, което тя предлага на свѣта е една растяща икономика, „потрѣбително“ общество, общи избори и свѣтско-хедонистичень епосъ. Това е едно съчетание, на което трудно може да се устои, но и еднакво трудно да се почита съ еснафската му вулгарность. Това е една империя съ минимално морално съдържание. Докато хората по свѣта я желаятъ и иматъ нужда отъ нея днесъ, интересно е да се види колко бързо ще ѝ се наситятъ.

„Човѣкъ безъ лице“

„Man without a face“ by Marcus Wolf. Times Books, 367 pages

Въ рецензията си за тази книга, г-нь Яковъ Хайлбрунъ пише въ Wall Street Journal, 2 юни, 1997:

„...Това е поредния опитъ на Волфъ да се преобрази. Изглежда не е имало документи на НАТО, които неговитѣ агенти да не сж заловили, или западни държавници, които шпионската му мрежа да не е завербувала...“

Волфъ, който бѣ сжденъ наскоро за три отвлечения, извършени по негово нареждане, получи условна присъда отъ единъ германски сждъ, и сега се мъчи да се оправдае. Това той прави като използва „еврейската карта“. Основниятъ митъ на Източна Германия бѣ, че тѣ сж антифашисти и не сж отговорни за Нацизма, докато Западна Германия е продължението на Третия Райхъ. Волфъ, който е отъ еврейски произходъ, се представя като източногермански борець за свобода противъ Западна Германия, крепостъ на нацизма. Къмъ края на книгата си той намеква дори, че не само не е ръководель терористични действия, убийства и отвлечения, но дори е билъ жертва, като еврейинъ, на антикомунистически походъ отъ страна на отмжстителното Бонско правителство.

Не за пръвъ пжть той избира този начинъ за самозащита. Въ 1994 г., напримѣрь, редакцията на лѣвичарския еврейски журналъ Тикунъ го интервюира и заключи, че „преследването на Волфъ давало възможность на германцитѣ да забравятъ защо комуниститѣ и еврейтѣ сж мислели, че Германия има нужда отъ основна чистка въ годинитѣ следъ Холокоста“

... Като синъ на Фридрихъ Волфъ, изтъкнатъ германски еврейинъ-комунистъ, произхождащъ отъ поколѣния на рабини, Маркусъ отъ малъкъ е билъ подготвенъ да влѣзе въ партията.

Като известенъ противникъ на нациститѣ, Фридрихъ избѣгвалъ съ фамилията си за Русия, когато Хитлеръ взѣлъ властта.

Маркусъ завършилъ коминтернско училище, кждето получилъ военно и пропагандно обучение. Въ 1945 г. се завръща въ Германия при създаването на Източна Германия. Въ 1952 г. той е натоваренъ да води отдѣлъ за външенъ шпионажъ къмъ Щази. Споредъ него, той разботель за антифашистка Източна Германия, противъ опасната реваншистка Западна Германия, кждето споредъ него „въ армията и държавната бюрокрация вѣрни служители на Третия Райхъ държели високи позиции“.

Но всичко това е безсмислица. Докато нѣкои нацисти бѣха задържали постоветѣ си въ Западна Германия, много отъ тѣхъ бѣха преследвани. Не Волфъ, а смъртнитѣ врагове на комунизма, Западногерманскитѣ социалисти, водени отъ Куртъ Шумахеръ, самиятъ той спасилъ живота си отъ лагеритѣ на смъртта, водѣха борбата за скжсване съ нацисткото минало... А въ Източна Германия самата комунистическа партия проведе анти-семитски чистки презъ 50-тѣ години. Въ концентрационнитѣ лагери, съ паметници и книги се подчертаваше само трагедията на комуниститѣ. Но сждбата на еврейтѣ бѣ почти напълно игнорирана...

...Източна Германия бѣ врагъ на Израелъ. Волфъ и неговитѣ придворни подпомагаха арабскитѣ държави и терористическитѣ имъ планове срещу Израелъ. Волфъ може би успѣ да се отърве отъ наказание съ затворъ, но той и другитѣ известни източногермански евреи не могатъ да избѣгнатъ факта за тѣхното сътрудничество съ една анти-семитска диктатура.

Нови книги

Книга за нашия животъ

Издателство „Св. Никола“ - София даде животъ на една изключителна въ всѣко отношение, книга. Изключителна по своя крайно малъкъ тиражъ, подобно на тѣсно специализиранитѣ академични издания, букинистски редкости, ползвани отъ опредѣленъ брой специалисти. Безъ обозначена продажна цена. Непредазначена за книжния пазаръ. Авторътъ скромно я адресира къмъ потомцитѣ на своята достойна, родолюбива фамилия, къмъ приятели и съмишленици. Изключителна по литературната си форма и дълбокото си нравствено съдържание, тя е доказателство, че за истински преживѣното може да се разкаже само съ скромни, изстрадани думи. Думи на изповѣдь. Думи на войнишки рапортъ.

Това е книгата съ авторъ председателя на „Съюза на възпитаницитѣ на военнитѣ на Негово Величество училища, Школата за запасни офицери и Родолюбивото запасно войнство“, **Любомиръ Банковски** - „Моятъ животъ, трагедията на едно поколение“. Въпрѣки заглавието си, тя не може да бжде наречена автобиографична. Авторътъ не е самъ въ центъра на сцената, а повежда читателя съ себе си презъ събитията, за да ги съпреживѣятъ заедно. Както командирътъ води своя войникъ въ сподѣлени кървави битки или тихи биваци. Авторътъ е винаги срѣдъ своитѣ близки, своитѣ школници, своитѣ войници, своитѣ колеги отъ различнитѣ си, принудително но съ вдигна-

то чело упражнявани, професии. И не ги използва като фонъ и декоръ за себе си, а е единъ отъ тѣхъ. Частица отъ тѣхната обща сѣдба, за която разказва. Затова книгата придава тежестъ повече на подзаглавието си „трагедията на едно поколение“, а защо не и на цѣль единъ народъ.

Това е една книга-войникъ. Подъ скромния войнишки шинелъ се криятъ много достойнство, доблестъ, човѣчностъ и родолюбие. Съ обилно представенитѣ документи и богатъ снимковъ материалъ книгата има и историкографска стойностъ. И трѣбва да бжде преиздадена - въ по-голямъ тиражъ - за да стане достояние на широкъ кръгъ отъ четецитѣ българи.

Лазаръ Петруновъ

Пог знака на случайността

„Ако не бѣше...“ - непремислено заглавие на тази книга прилича повече на заглавие на стихотворение или би подходило на творба съ по-емоционаленъ зарядъ. Малцина биха се досетили, че става дума за **седемъ разказа и новели, обединени отъ целта на автора да покаже силата на случайността въ сѣдбата на отгѣлния човѣкъ, а и на човѣчеството като цѣло**. Но преди да погледнемъ по-отблизо творбитѣ, нека се обърнемъ къмъ нелеката биография на автора **г-нъ Евстати Антоновъ**. Всъщностъ интереснитѣ биографии редко сѣ леки. Испиталъ емигрантскитѣ нвеоли въ Латинска Америка и по-точно въ Венецуела г-нъ Антоновъ се установява за известно време въ Португалия, а следъ това въ Испания - въ Барселона. По негови думи неволята и необходимостта сѣ го заставили да ползува осемъ езика и въпрѣки известната истина, че писателъ редко може да се реализира на чуждъ езикъ, той пише на нѣмски. Негови пиеси сѣ поставяни въ Есенъ и Залцбургъ, а друга е излъчвана отъ WRD въ Кьолнъ.

Разглежданитѣ белетристични творби излизатъ отъ строгитѣ канони на разказа и новелата и се доближаватъ до документализма - особено въ творбитѣ за Хитлеръ, Сталинъ, Леонардо да Винчи.

Логическиятъ акцентъ на произведенията е да се разгледа случайността като причина за различни социални и исторически явления. Имагинерното обаче има своя логика и тя редко е достъпна за човѣшкитѣ сетива, а и за човѣшката логика. **Евстати Антоновъ** инстинктивно е доловилъ това и въ последната новела е казалъ доста точно: „Убедителенъ промѣръ какъ случайността може да даде своя ефектъ години по-късно, действувайки като програмирана закѣснителна запапка, опредѣляйки и хипотезирайки нашето бждеще за години и години напредъ, безъ да го забележимъ и да си дадемъ сметка.“ Или съ други думи, случайността е само изпълнителенъ елементъ отъ една огромна схема, въ която се движимъ по точно опредѣленъ маршрутъ. И отъ друга страна - **случайността е случайностъ само въ очитѣ на човѣка, за Твореца тя си е чиста законитѣрностъ**.

„БОРБА“

Диалогъ с палачитѣ

Бѣхъ започналъ да пиша статия на тема „Етюдъ за българското дисидентство“, когато ми попадна **книгата отъ Стефанъ Чаневъ „Шесто за насъ и ние за Шесто“**. Единъ изключителенъ анализъ на пострадалъ и изстрадалъ човѣкъ относно разсъжденията и фактитѣ, изнесени отъ бившъ офицеръ отъ VI Управление на ДС. И предпочетохъ да направя тази анотация за книгата на г-нъ Чаневъ, тъй като въ една отъ главитѣ на книгата той е успѣлъ да покрие 90% отъ предварителнитѣ бележки за моята статия.

Книгата съдържа десетъ глави и е по-скоро страненъ диалогъ на жертва и палачъ, а може би по-точно - диалогъ на жертва и палачи и то двойна жертва, тъй като самъ той е разработванъ за доносникъ на ДС, освенъ че е репресиранъ.

Тѣзи десетъ части на книгата плюсъ заключението и епилога сѣ опитъ да се направи единъ сравнително доста обширенъ анализъ и коментаръ на методитѣ, срѣдствата, причинитѣ и противоречията въ действията на въроятно най-безкомпромисната въ своята жестокостъ и праболинейностъ служба, следъ нѣкоу отъ адекватитѣ ѝ на КГБ.

Може би една отъ най-характернитѣ черти на книгата е, че дава точна представа и реалността за българската опозиция, за българското дисидентство. Това е особено важенъ въпросъ за всѣки, който иска да разбере процеситѣ, метаморфозитѣ и маневритѣ на комуниститѣ следъ ос-

прия завој, направенъ на 10 ноември 1989 и за бждещитѣ действия на тѣзи, които мислятъ за България. Ако си запознатъ съ българското дисидентство, нѣма много да се учуввашъ на това, което стана после и продължава до сега. Първиятъ пунктъ, отъ който трѣбва да се тръгне и който авторътъ е разбралъ и представилъ отлчно, е защо нѣма въ първитѣ редици репресирани и наистина пострадали. **Всичко е заето отъ псевдопострадалци, бивши комунисти, измислени герои и прочее.** Ами **всичко истинско и не фалшиво бѣше избито и разгонено, всѣка реална опозиция бѣше смазвана и обезличавана въ лагеритѣ и затворитѣ.** На тѣзи хора бѣха **разбити здравето и нервитѣ и дълбоко въ тѣхъ и тѣхнитѣ фамилии бѣше насаденъ страхътъ.** Жестокиятъ, подлиятъ страхъ, който прави отъ индивида вегетиращо същество. Никой отъ тѣзи хора, макаръ и съ природенъ интелектъ, не бѣше допуснатъ да гаде плодотѣ на ума си на обществото, заради политическата опасностъ, която представлява за тѣхната властъ. Единъ примѣръ съ дисидента Едуардъ Геновъ - човѣкъ съ интелектуаленъ зарядъ, синъ на професоръ; само заради протестъ срещу изпращането на български войски въ Чехословакия презъ 1968 г. е осъденъ на дълги години затворъ. Взетъ е отъ студентскитѣ скамейки. Можете ли да си представите, че този човѣкъ, смазанъ отъ затворническия животъ, ще се противопостави на единъ живѣлъ свободно псевгодисидентъ, който е смукалъ живителна влага отъ Живковския рай и му е било позволено да развива интелекта си. Въ вакуума следъ 10 ноември се намѣстиха отъ втория ешалонъ на онѣзи, които сж искали примѣрно да станатъ директори, но сж стигнали до зам.-директори или до зав. отдѣли. И за това споредъ тѣхъ е естествено да сж инакомислещи, онеправдани и репресирани.

Фактътъ, че въ България липсва силна дѣсна партия е следствие на унищожителната въ буквалния смисъл на думата, политика на комунистическата партия. ДС бѣше само машата, съ която се водѣха кестенитѣ отъ огъня. Безъ звѣроветѣ въ сѣнка, нѣмаше да има звѣрове изпълнители. „Раздѣлението на труда“ обаче се запази въ голѣма степенъ - бившитѣ звѣрове въ сѣнка пакъ дърпатъ концитѣ и многото пари, а бившитѣ звѣрове-изпълнители сж по групировкитѣ. Такива хладнокръвни и професионални убийства бѣха извършени, че човѣкъ не може да се съмнява чия рѣчка пипа.

Тази книга нѣма да бжде последна отъ този родъ, но тя е необходима стѣпка отъ марша, който така или иначе трѣбва да извървимъ въ името на България, на **нова и чиста България.**

*Йорданъ Ганчовски
Секретарь при Ц.У.С. на БНФ, Инк.*

* * *

Излѣзе отъ печатъ книгата „**Бѣгство отъ ада**“ отъ члена на БНФ Никола Софранъ, живущъ въ Бразилия. Г-нъ Софранъ е преминалъ презъ комунистическия адъ на съседна Румъния и следъ бѣгство се установява въ Бразилия. Неговиятъ български произходъ го крепи в творчеството му. Освенъ тази автобиографична книга, г-нъ Софранъ е авторъ и на много стихотворения за Родината и нейната история, въпрѣки че никога не е живѣлъ въ България.

* * *

Книгата на г-ръ **Мария Бафарова - Матинчева** е своеобразно завръщане при поезията следъ единъ изпълненъ съ перипетии животъ. Животъ, отгаденъ на детското здраве, достатъчно благородно занимание, за да бжде допълнено съ мерена речъ. Въ стихосбирката сж включени надъ сто стихотворения на български и двадесетина на английски езикъ. И може да се каже, че и на двата езика стиховетѣ носятъ чистата искреностъ и чувствителностъ, безъ която поезията отъ такъв типъ не може.

* * *

Излѣзе отъ печатъ необходимата за всѣки човѣкъ, загриженъ за здравето си, книга на г-ръ Христо Христовъ Ивановъ „**Природосъобразенъ начинъ на животъ**“. Книгата отразява българския опитъ, чуждия опитъ и опита на самия авторъ въ това отношение. Обществената значимостъ на книгата се състои въ това, че тя несъмнено ще гаде отражение върху демографското състояние на нацията.

Книгата се доставя чрезъ автора: тел. 578-26-92, 980-60-59, София.

***

Чрез рег. на сп. „Борба“ можете да се снабдите съ следнитѣ книги:

„Шесто за насъ и ние за шесто“ отъ Ст. Чанев	цена \$ 7.00	Библиография - творби на бълг. емигранти (на английски) отъ Д-ръ Георги Паприковъ	цена \$ 30.00
„Истината винаги е горчива - Проф. Чарлзъ Мозеръ срещу Г.М. Димитровъ“, 2-та тома, отъ Д. Поповъ	цена \$ 12.00	„Шестъ десетилѣтия борба противъ комунизма“ отъ Д-ръ Иванъ Дочевъ	цена \$ 20.00
„Ако не бѣше...“ отъ Евстати Антоновъ	цена \$ 10.00		
Стихосбирка отъ Д-ръ Мария Матинчева	цена \$ 10.00		

В цената сж включени пощенскитѣ разноски.

Отзивъ за книгата на г-нъ Дим. Поповъ „Истината винаги е горчива“

Писмо до автора отъ г-нъ Стефанъ Радевъ, Чехия

Чета Вашата книга и мисля, че сигурно ще я преиздадете... И вече чухъ въ София, че е четена съ безпокойство, но не питахъ за причината, защото чакахъ за собствено **непрегубено** отношение, вървѣщи че както партийното, така и възрастовото гѣлене, **предопредѣлятъ** интереситѣ, за жалостъ и „мисленето“ ни - И ПРЕДИ 100 години! Та остава **необяснено за читателя** изнасянето му (на Гемето - б.р.) въ Турция като **сангъкъ** - дипломатиченъ багажъ, както и участието на Англия въ сръбскитѣ приготовления за военно превземане на София или **изнасянето** на Гемето следъ 9. IX. отъ домашенъ арестъ... **Отъ кжде идва параноидната омраза** къмъ МОНАРХА на България, върху който ФАКТЪ е цѣлата постройка на Коста Тодоровци и темъ подобни Гемета въ душевността на много наши селяни, освенъ другитѣ... „Югославолюбители“ отъ времето на „Пладне“??? Азъ съмъ сигуренъ, че коренътъ е **между** прогерманското управление, дало около 1 000 000 жертви отъ селата **предимно**, и интереситѣ на Англия (чрезъ сръбитѣ)! Останалото сж пионки-маниаци съ селска Ганьовщина, Кимонски отровни амбиции на нашенци.

Съ благодарностъ чета и Ви желая успѣхъ!

Емигрантски спомени

Стари емигранти се събраха да отпразднуватъ Рождения день на Н.В. Царъ Симеонъ II на 16 юний 1954 г. - 17-я му рождень день.

Бѣхме бездомници, далечъ отъ Родината ни, бѣхме най-беднитѣ въ свѣта, живѣехме въ емигрантския лагеръ въ гр. Триестъ, Италия. Нѣмахме достатъчно свещи, забихме нѣколко, кошто имахме въ съндъчето за здраве и казахме Честитъ рождень день на Царя и Богъ да прости всички паднали въ борбата противъ комунизма.

Пари нѣмахме, но имахме българско сърдце, пълно съ обичъ къмъ Царя и Родина.

Тази обичъ пазимъ и до днесъ.

Ваше Величество,

Честитъ 60-ти Рождень день!

Генчо Нанковъ, Рочестеръ, САЩ

Съобщения

Торонто, Канада

На 11 май 1997 г. по уникативата на клоноветѣ на Бълг. Нац. Фронтъ, Инк. въ Торонто, Ниагара и Бѣфало, съвмѣстно съ Бълг. Православна Църква Св. Иванъ Рилски, наблизю до величествения Ниагарски водопадъ, бѣха отпразднувани най-тържествено голѣмитѣ български празници Гергьовденъ и Деня на св.св. Кирилъ и Методий.

Гергьовденскиятъ молебенъ бѣ извършенъ отъ от. Тодоръ Гроздановъ.

Прочувствено слово за двамата светци и тѣхното велико гѣло произнесе поетътъ Димитъръ Цаноевъ отъ Монтреалъ.

Предъ паметника за жертвитѣ на комунистическия тероръ въ България бѣха положени вѣнци и

цвѣтя. **Отъ името на БНФ - Торонто говори г-нъ Цоню Градинаровъ** и напомнимъ значението на Гергьовденъ - празника на славната българска армия и какъ той бѣ празнувалъ навремето, преди 9-ти септ. - въ България. **Следъ него говори прочувствено г-нъ Генчо Нанковъ** отъ БНФ, САЩ, за комунистическия тероръ въ България и съдбата на българскитѣ емигранти. **Г-нъ Антонъ Ворошъ, дългогодишенъ концлагеристъ въ България**, декламира подходящи за случая стихотворения. Всички заедно накрая изпѣха „Многая лѣта“.

Тържеството продължи въ салона на църквата, където от. Гроздановъ благослови трапезата. Съ българска народна музика започна програмата, организирана отъ г-жа Румяна Иванова отъ гр. Сент Катеринъ. Съ умиление присѣтстваващитѣ изслушаха декламациитѣ на българскитѣ деца - **Александъръ Ивановъ, Деница Иванова, Даниела Кирова и Никола Хаджиевъ** на звученъ роденъ езикъ.

Тържеството завърши съ декламация на **Д-ръ Мария Русева** на едно високо патриотично нейно стихотворение - естественъ завършекъ на едно голѣмо национално тържество.

* * *

Въ честъ на пагналитѣ въ борба противъ комунистическия тероръ и нашитѣ съмишленици, погинали далечъ отъ Роденъ край, клонѣтъ на БНФ - Торонто покани родолюбивата ни емиграция на **тържествена панихуда**, състояла се на 7 септ. 1997 въ църквата Св. Иванъ Рилски - Ниагара Фалсъ.

Заупокойната молитва бѣ отслужена отъ от. Тодоръ Гроздановъ предъ Паметника на жертвитѣ на комунизма, построенъ въ парка до черквата.

Тукъ **българскиятъ посланикъ въ Канада, г-нъ Славъ Даневъ произнесе вълнуващо слово** за най-черната дата въ историята на българския народъ - 9 септември 1944.

Г-нъ Антонъ Ворошъ декламира „Покойници“, което насълзи много отъ присѣтстваващитѣ. Въ църковната зала бѣ разгадено жито и сложена трапеза. Г-нъ Георги Младеновъ говори за антибългарската политика въ Македония и положението тамъ.

Чикаго, Илинои

На 24 августъ 1997 г. клонѣтъ на БНФ - Чикаго организира традиционната панихуда въ паметъ на Царъ Борисъ III, жертвитѣ на комунизма и всички наши сънародници, починали въ града. Божествената служба се състоя въ Бълг. Православна Църква Св. София съ свещеникъ Груйо Цоневъ.

* * *

На 7 септ. 1997 г. клонѣтъ Чикаго при БНФ организира последния за сезона излетъ на открито, посетенъ отъ стотици наши сънародници.

Бъфало, Ню Йоркъ

Отслужена панихуда за Н.В. Царъ Борис III Обединителъ

Комунистическата властъ прогони безброй синове на България отъ родината и бащиното огнище. Днесъ тѣ сж прѣснати по всички краища на свѣта и не забравятъ родъ и отечество.

Живѣятъ съ болкитѣ и радоститѣ на своя родна история. Честватъ героитѣ и паметнитѣ дати на България.

Десетки българи днесъ сж намѣрили пристанъ въ гр. Бъфало, САЩ. Далечъ отъ своята родина, тѣ живѣятъ задружно. **Организирани въ БНФ, тѣ не забравиха и тази година да почетатъ паметта на Царя Обединителъ Борисъ III.**

На 28 авг. 1997 г. бѣ отслужена панихуда за Царъ Борисъ III отъ епископъ Гедионъ, който сжщо произнесе вълнуващо слово за покой-

На 20 юлий 1997 г. въ Ню Йоркъ се е състояла манифестация противъ комунизма за освобождение на още поробенитѣ народи, по случай Седмицата на Поробенитѣ отъ комунизма. БНФ въ Ню Йоркъ е взелъ участие въ манифестацията. На снимката групата отъ БНФ предъ църквата „Св. Патрикъ“, Ню Йоркъ.

ния царь Обединителъ и Неговото трудно и велико гѣло на политикъ, дипломатъ и гържавникъ. Като превъплъщение на св. Князь Борисъ, Той провеждаше съ вѣтра въ Бога, надежда въ бъдещето на България и любовъ къмъ правдата, своята велика мисия на спасителъ на народъ и гържава.

Г-нъ Алекси Мицовъ, пълномощникъ на репресираниѣ следъ 9 септ. 44 г. за САЩ и Канада, говори за петдесетъ годишния геноцидъ, вършенъ надъ българския народъ отъ комунистѣ и прогажната имъ външна политика.

Петдесетъ години се наливаше въ главитѣ на стари и млади, въ училища, университетѣ и казарми, чудовищни лъжи и прозвища, съ които се внушаваше, че Н.В. царь Борисъ III билъ убиецъ, кръвологъ, нѣмски агентъ, предателъ и прогажникъ на България!

Накрая г-нъ Мицовъ заяви, че прогажна партия имаше и още, за съжаелние, сжществува и се казва БКП, БСП, а крадци, убийци и прогажници бѣха и сж нейнитѣ главатарѣ.

За жалостъ на цѣлия български народъ, тази чужда партия (коминтерновски отрядъ), чрезъ концесиитѣ на ОДС още сжществува, а главатаритѣ ѝ си живуркатъ и свободни „творятъ“, за да извиятъ наново врата на България.

Както всѣка година, въ гостоприемния домъ на Странджата, както наричатъ гома на Мирот Герговъ, председателъ на клоната на БНФ, се раздаде храна и жито за възпоменание и Богъ да прости Царь Борисъ III.

Съобщение отъ Австралия

Въ едно отъ Етническитѣ радиопредавания на български езикъ къмъ края на месецъ мартъ т.г. бѣ интервюирана г-жа Софийнска, съпруга на по това време министъръ-председателя на служебното правителство, която изнесе плачевното състояние на българския народъ, като наследство получено на криминалността на последното Социал-комунистическо правителство, които въ своята алчностъ за сребролюбие заграбиха и последния залък отъ народа, обрчайки го на бавна смъртъ, като резултатъ на настъпващия гладъ. Това се отрази най-зле на най-възрастнитѣ - пенсионеритѣ и невръстни деца по детски ясли и болници, безъ грижитѣ на близки и родителѣ.

Малцина отъ насъ, българскитѣ емигранци узнаха навреме за трагедията, която обхващаше родина. Благодарение на апелъ отъ страна на новообразуваната Фондация „Бъдеще за България“, ние узнахме истината и нуждата на нашитѣ сънародници главно отъ храна и лѣкарства. Българитѣ въ Мелбърнъ, трогнати отъ изнесеното бѣха крайно разчувствани и като резултатъ **Българската свободна анти-комунистическа църковна община „Св. Иванъ Рилски“** пое инициативата въ подкрепа на апела на г-жа Софийнска да събере парични помощи. Една голѣма частъ отъ политическата емиграция щедро се отзова на тоя Отечественъ апелъ. Въ течение на две седмици въ Мелбърнъ се събраха около 20 000 ав. долара, които бѣха пратени на две различни гати презъ периода на две до три седмици. Като резултатъ на успѣха на тоя апелъ въ Мелбърнъ, последваха и тѣзи въ щатскитѣ столици на южна Австралия - Аделаида, кждето въ дадено време бѣ събрана благодарение на **г-нъ Петъръ Петровъ, говорителъ на българския радио часъ ведно съ г-жа Катѣ Хаджи-Иванова**, общата сума отъ 10 000 ав. долара, която сума сжщо бѣ прегадена на Фондацията „Бъдеще за България“. Предприемата инициатива въ Сидней, отъ **г-нъ Стефанъ Кожухаровъ**, сжщо излѣзе успѣшна, като събраната обща сума надвиши 7 500 долара, която сума бѣ пратена до „Женското г-во“ въ София, които изпълняваха сжщитѣ функции, като тѣзи на Фондация „Бъдеще за България“. Тоя Отечественъ апелъ отъ Австралия се пренесе, сжщо въ САЩ, Канада и други страни по свѣта, кждето българѣ живѣятъ.

Съобщава П. Сарайдаровъ

Собствена информация

За честнуването на 120-годишнината на Шипченската епопея и среща съ обществеността на гр. Казанлъкъ на 23. 08. 97 г. отъ общобългарското сдружение „Мати Болгария“, бѣха поканени да присъжтствуватъ между другитѣ гости и **почетния председателъ на Българския Националенъ Фронтъ, Инк, г-ръ Иванъ Дочевъ и г-жа Лули Шмидтъ - българка живѣеща въ Германия**. По обѣдъ въ гр. Казанлъкъ, на приема, даденъ отъ организаторитѣ на тържеството, г-ръ Иванъ Дочевъ водѣ разговори съ представители на централната властъ и мѣстни общественици.

Въ късния следобѣдъ мѣстната организация на Българския Демократически Форумъ, Завършилитѣ Военитѣ на Негово Величество училища и Комитетъ „Генералъ Иванъ Вълковъ“ организираха представяне на нашумелитѣ въ последно време книги: „Шесто за насъ и ние за шесто“ отъ г-нъ Стефанъ Чаневъ

и „Моятъ животъ (трагедията на едно поколение)“ отъ г-нъ Любомиръ Банковски. Книгата на г-нъ Банковски е подъ печатъ второ допълнено издание. Въ края на представянето на книгитѣ г-ръ Дочевъ произнесе кратко слово, а г-жа Лиля Шмидтъ - организаторъ на дружеството „Булгариенхилфе“ - помощъ за България, направи дарение за подпомагане на социално слаби граждани и мѣстния старчески домъ. (Госпожа Лиля Шмидтъ отъ името на дружеството „Булгариенхилфе“ е изпратила за България 11 „ТИР“-а хуманитарна помощъ и парични срѣдства, които сж разпредѣлени между старчески домове, детски ясли, училища и интернати.) Дарението на г-жа Шмидтъ мотивира присѣдствувачитѣ и за кратко време бѣше събрана значителна сума, която да бжде използвана за сжщата целъ. Следъ завършване представянето на книгитѣ г-ръ Дочевъ даде интервю за в. „Демокрация“, което бѣше публикувано въ сжщия вестникъ.

Вечерта се състоя вечеря-среща на г-ръ Дочевъ съ членове на БДФ, ЗВНВУ и комитетъ „Ген. Ив. Вълковъ“

Търсятъ се

Георги Таневъ Гиндевъ

рогенъ въ Сливенъ, избѣгалъ 1959 г. презъ Гюешево на граничните сборова. Билъ въ лагера Идризово (К.Т.)

Богоя (Благой) Георгиевъ Паташки

рогенъ 1923 г. въ с. Дълго Поле, Пловдивско. Бѣга презъ Турция, следъ това заминава за Франция, а оттамъ за САЩ. Билъ е въ Чикаго и Детройтъ. Последно обажгане отъ Торонто.

Скрѣбна вестъ

На 10 февруари 1997 г. почина въ Пловдивъ активниятъ членъ на Бълг. Нац. Фронтъ, борецътъ за свобода и демокрация

г-нъ Лазаръ Златковъ

род. 26 мартъ 1930 г. въ с. Лешница

Лазаръ не жалеше време и срѣдства въ своята неуморна дейность противъ комунизма, за доброто на Родината.

Вѣчна да бжде паметъта му!

Бълг. Нац. Фронтъ, Инк.

Бълг. Православна Църква - Ню Йоркъ

Скрѣбна вестъ

На 21 юлий 1997 г. в Мерлендъ, САЩ почина на 75-годишна възраст

Д-ръ Петъръ Д. Ораховацъ

Завършилъ Унив. „Св. Климентъ Охридски“ въ София.

Презъ 1946 г. Д-ръ Ораховацъ заминава за Ню Йоркъ, кждето преподава въ Унив. Колумбия. Той бѣше членъ на много академични дружества, вице-президентъ на фирмата „Бристолъ-Майеръ“ и председателъ на Българо-американския комитетъ за изборъ на Роналдъ Рейгънъ и Жоржъ Бушъ.

Въпрѣкки напрегнатия си животъ, Д-ръ Ораховацъ бѣше всеотдаенъ български патриотъ, защитаващъ каузата на поробеняни народъ.

Въ негово лице, България загуби една отъ най-изтъкнатитѣ си личности въ емиграция.

Вѣчна да бжде паметъта му!

Крепостъта „Баба Вуга“, символъ на българската държавность

Презъ пети вѣкъ, при нашествието на хунитѣ сж били унищожени почти всички римски крепости по течението на Дунава. Къмъ края на сжщия вѣкъ императоръ Юстиянъ въздига **кастела Бонония** въ главна крепостъ. Той е лежалъ на бластистия брѣгъ между селищата Флорентинъ и Видболъ. Отъ тогава, подъ името Бъдинъ, Бдинъ, унгарското Богонъ, грѣцкото Вигини и българското Вигинъ този кастелъ е заемалъ особено мѣсто, като крепостъ съ важно географско положение и е билъ презъ вѣковетѣ и **самостоятелно българско царство на Иванъ Страцимиръ, обхващащо земитѣ на Тимошкия районъ на западъ отъ Оршова, а на изтокъ до Орѣхово**. Вигинъ е билъ самостоятелна административна единица, седалище на епископъ, важенъ търговски центъръ, включително и за транзитна търговия съ Влашко, Унгария, Рагуза, Венеция и гр. Съ специфиченъ климатъ и богата замя тази територия е могла да се самозадоволява и да гостава храни и

на други региони. Откритият воден път на Дунава му давал възможност за рѣки контакти, търговски и културни съ странитѣ на Горни Дунавъ и централна Европа. Въ най-новата българска история **Видинъ е стоялъ като стражъ въ най-западната частъ на страната**. И продължава да отстоява българската държавностъ. Трѣбва да си спомнимъ **думитѣ на генералъ Мариновъ при обсадата на крепостта отъ сѣрбитѣ презъ междусъюзническата война**, казани предъ провѣрващъ румѣнски офицеръ дали сѣрбитѣ сж влѣзли въ града „**До като съмъ живъ азъ и тѣзи инвалиди около менъ, сѣрбски кракъ нѣма да стѣпи въ Видинъ**“. И удържа думата си.

Въ старата частъ на града, на брѣга на Дунава се издига крепостта „**Баба Вига**“ или „**Видини кули**“. Тя е нѣмъ свидетелъ на хилядолѣтната история и символъ на националната ни независимостъ. Въ сегашния си видъ е единъ отъ най-добре запазенитѣ сѣрѣдновѣковни замѣци на Балканския полуостровъ. Зидовитѣ въ основата си сж римски, а въ строежа на самия замѣкъ се вижда византийско, старобългарско и западно влияние. Има форма на неправиленъ четирижѣлникъ съ дворъ въ сѣрѣдата. Въ стениитѣ има високи сводове, като надъ нѣкои врати, вмѣсто сводове, има хоризонтални греди. Замѣкътъ е заобиколенъ съ дълбокъ ровъ, презъ който се е минавало по подвиженъ мостъ, сега иззиданъ, като и рова е вече плъткъ и само при високи води на рѣката се напълва съ вода. Външниятъ входъ се е охранявалъ отъ една голѣма четирижѣлна кула. Надъ рова се издига първата стена, снабдена съ бойници за стрелци и орждия. Вратитѣ сж дебели и обковани съ желѣзни пояси, наредени единъ надъ другъ, като люспи. Дворътъ е раздѣленъ съ преграда на две части за по-голѣмо удобство при защита. Цѣлиятъ е постанъ съ камѣци. За горния етажъ се излиза по два входа. На западната страна се издигатъ две високи четирижѣлни кули, наречени Страшимирови кули, въ които се влиза отъ кѣмъ замѣка. При Освобождението е билъ разграбенъ цененъ турски воененъ музей въ замѣка и една частъ е отнесена въ софийски музей. Замѣкътъ се е запазилъ отъ разрушаване и кражби на строителни материали благодарение на това, че той и околноститѣ му сж били вътре въ огражденията на казармата и населението дълги години не е имало достѣпъ до него. Днесъ той е обявенъ за паметникъ на културата и е подъ закрила на държавата.

Крепостта стои величествено надъ широко разлѣлата се водна ширъ, тукъ на завоя на международната рѣка. Заедно съ извисяващата се въ далечината на югъ верига на Западна Стара планина, пролѣтъ въ снѣгъ, а лѣте въ теменужни тонове, представлява незабравима гледка. Това е образа на нашата прекрасна Родина, приветстваща чужденеца отъ западъ съ добре дошелъ. Това е и образа на нашата национална независимостъ.

Димитъръ Цановъ - Видинъ

„Пенсионерски“ неволи

Продължава от втора корица

въ непрекъснат страх и морален тормоз. И така до 1954 г. През лятото на 1954 г. ни бѣше разрешено да се завърнем отново въ Бургасъ. Това бѣше официалното решение на Правителството. **Не така мислѣха, обаче мѣстнитѣ господари.** Председателѣт на тогавашния Изпълкомъ на ГНС въ Бургасъ, **Мечевъ**, дълго време отказваше да възстанови жителството ни. Едва следъ многократни оплаквания до София то ни бѣше възстановено. Работа и жилище майка ми трѣбваше, разбира се, сама да си търси. Започна работа отново като чистачка въ тогавашния Монтаженъ районъ - Бургасъ. Ръководителѣт на района прояви разбиране и човѣчност и ни отдѣли една стаичка (2x3 м.) въ бараката на администрацията. Въ тази барака завършихъ икономическия техникумъ съ отличие. За щастие сестра ми скоро се омъжи и напусна мизерното ни жилище.

Последва военна служба. По-точно казано - трудово изправителен лагеръ. Бѣхъ изпратенъ въ специални части къмъ строителни войски. Болшинството тамъ бѣха отъ тюркоезичното и циганско малцинство, както и бивши криминални. И тукъ тамъ нѣкой такъвъ като менъ - заради баща, чието дѣдо или кой знае заради кого и отъ кое колѣно. Работихме каторжническа работа - по каменнитѣ кариери на новостроящитѣ се шосета при Котелъ, Лютидолъ - Ребърково, Вършецъ. Отъ тази така наречена „военна служба“ се уволнихъ през 1961 г. Последваха 4 год. 1961-1964 г., напразни кандидат-студентски опити. Отъ ГНС - Бургасъ би бѣше непрекъснато отказванъ кандидат-студентския формуляръ. Едва през 1964 г. бѣха отменени се постановление тѣзи формуляри. Презъ лятото на 1965 г. се явихъ на кандидат-студентскитѣ приемни изпити въ ВМЕИ - София, които успѣшно издържахъ и бѣхъ приетъ за студентъ. Следъ завършване на висшето си образование започнахъ работа въ МЗ „Ленинъ“ - Перникъ.

Следъ сключване на граждански бракъ през 1972 г. съ съпругата ми, гражданка на бившето ГДР, последва изселването ми за ГДР.

Презъ 1975 г. майка ми получи тежъкъ ударъ и се парализира, 13 год. сестра ми се грижеше за нея. Почина презъ 1988 г. Така завърши живота си тази жена - мъченица.

Въпрѣки и постоянно живущъ въ чужбина, не престанахъ да се интересувамъ отъ живота въ България. Българското си поданство запазихъ и до днесъ. Особено ме развълнуваха събитията и промѣнитѣ в България, настѣпили следъ ноември 1989 г. На това мѣсто искамъ да подчертая следното:

10.X.89 г. не само не е день, съ който комунистическата партия би могла да се гордѣе, а напротивъ. На този день бѣ показано предъ цѣлия български народъ, че партията на комуниститѣ е била по всѣко време въ състояние да отстрани Живковъ и кликата му, ако е искала. И слѣпцитѣ виждаха накъде води комунистѣтъ N.1 страната - къмъ гибелъ. Едва когато въпросътъ стана да се спасяватъ лични глави, като напримеръ на г-нъ Петъръ Младеновъ, нѣкои се разтичаха.

Ненавиждамъ насиетието, не желая смъртта на нито единъ комунистъ или социалистъ, не пожелавамъ дори на нито едно семейство на комунисти или социалисти сѣдбата на моето семейство, но решително протестирамъ срещу опититѣ да се претрупватъ човѣшки сѣдби

и трагедии на напълно невинни жени, деца, старци, като че ли нищо не се е случило, на опититѣ да се завоалиратъ етапи отъ българската история.

Настоявамъ БКП (БСП) да погледне миналото си очи въ очи, безъ да отвръща гузно погледа си настрана. Да престане да говори отъ името на народа, въ името на народа, за благо на народа, за народни сѣдилища и пр. Въ България никога не е имало народни сѣдилища. Следъ 9.IX. имаше сѣдилища на комунистическата партия срещу нейнитѣ противници, имащи за целъ тѣхното унищожаване.

БКП (БСП) да назове всичкитѣ си грѣшки и престѣпления поимено, безъ извъртания и шикалкавене, както прави това и до днесъ напримеръ, недостойното поведение на МВР и Главната прокуратура по отношение гроба на Царъ Борисъ III. Докато тази партия не направи това, тя нѣма мѣсто въ българската история. **Царъ Борисъ III ще остане въ нашата история, независимо дали се харесва на другаритѣ комунисти. Но БКП надали. Освѣнь като едно черно петно.** Като единъ отъ тѣзи, невинно малтретирани, настоявамъ категорично за моралното реабилитиране на тѣзи семейства, както и за материалното имъ обезщетение.

Колкото се отнася до моето обезщетение, то да бѣде внесено по специална смѣтка, открита за подпомагане на българскитѣ майка и бащи - пенсионери. Тѣзи бедни български майки и бащи, които виждаме по площадитѣ на българскитѣ градове, чакащи смирено предъ казанитѣ съ безплатна храна и държащи въ едната си ръка праздната купичка, а въ другата - документъ за самоличностъ. Документъ удостовѣряващъ самоличността имъ на просяци. А на лидера на БСП и бившъ идеологъ на БКП, г-н Диловъ, препоръчвамъ най-горещо, вмѣсто да държи разпалено речѣ по комунистическитѣ митинги, да вземе черпака въ собствената си ръка и започне да пълни празнитѣ купички на беднитѣ старци съ зрѣлъ фасулъ и се опита да имъ обясни, отъ гледна точка на марксизма-ленинизма, кой и по какъвъ начинъ ги е направилъ просяци, след като неговата партия правѣше всичко за „благо на народа“. Въ заключение искамъ още веднажъ да подчертая, че квалификацията „престѣпникъ“ (въ политически смисълъ) е въпросъ на гледна точка. Ако за комуниститѣ въ България престѣпници сѣ подобнитѣ на баща ми българи, както ги наричаха 45 год., за менъ, а междувременно вече не само за менъ, **престѣпници сѣ българскитѣ комунисти, довели България и българския народъ до най-големата морална, политическа и икономическа криза презъ цѣлата му история.**

Баща ми не е убилъ нито единъ човѣкъ, нито съ тояги, нито по нѣкакъвъ другъ начинъ. Въпрѣки това, той бѣше разстрелянъ. За разлика отъ убийцитѣ отъ Ловечъ и Скравена, бивши членове на БКП, разхождащи се и до днесъ свободни, на които никой дори и не мисли да имъ потърси отговорностъ.

Престѣпници сѣ тѣзи, които прогониха отъ страната цвѣта на българската нация и принудиха българитѣ да чукатъ по вратитѣ на европейцитѣ съ протегната за милостиня ръка. България и българскиятъ народъ никога не сѣ борили така отчаяно, както сега, за оцѣляването си.

*Дипл.инж. Георги Чаракчиевъ,
Кемнитцъ, Германия*

БЪРБА

ЗА НОВА БЪЛГАРИЯ

**Крепостъта "Баба Вида", Видинъ
Символъ на българската държавностъ**

**ВЪРА
СИЛА
СУВЕРЕНИТЕТЪ**

Печатъ: Отечество О.О.Д.